

Tečaj XXX.

Studen 1906.

Broj 11.

Šumarski list.

Organ

hrv. slav. šumarskoga društva

Izдаје
hrvatsko-slavonsko
šumarsko društvo.

Уређује
F. Z. KESTERČANEK.

Izlazi svaki mjesec.

ZAGREB 1906.

Naklada hrv.-slav. šumarskoga društva.

10 milijuna šumskih biljaka.

Crni i bieli bor, omorike, ariš, jele, weimutovce, kao i sve vrsti inostranih četinjača, a napose veoma krepke javore, hrastove, crvenu johu, bielu johu, breze, bukve, jasene, gledičije, akacije, briestove i t. d.

Divjake raznih voćaka za podlogu u cieplnjacima, kao i sve vrsti **šumskih presadnica** **prodaje** u poznato pouzdanoj kakvoći c. i kr. austro-ugarski dvorski dobavljač

Adalbert Farago

trgovina šumskog sjemenja i sjemenjara na paru uz topli zrak u
ZALA-EGERSZEGU u Magjarskoj

kod želj. stанице **Varaždin**, koja postaja za naručbe iz Hrvatske, Slavonije, Dalmacije i t. d. posebne povoljne željezničke odpremne pogodnosti omogućuju.

Dopisnica uredništva.

P. n. g. E pl. M. u Velikoj Gorici. Na poslanom izvješću najljepša hvala.

Š. F. lugar u Belovaru. Na Vašu opazku na doznačnici, kojom podmiriste članarinu, poslasmo Vam odmah na dne 8. listopada, sve ovogodišnje brojeve „Lug viestnika“. Ako neprimiste prije, zašto se niste odmah prijavio?

R. E. u Zagrebu. Liepa hvala na poslanom prilogu.

F. S. u Ivanjskoj. Gledate dužne članarine urediti ćemo stvar kad pošaljete o. g. članarinu po Vašoj želji. Broj 10. poslasmo Vam odmah na 22. listopada.

N. G. u Novigradu Podr. Broj 9. i 10. poslasmo Vam dne 26. p. mj.

S. F. prije u Ivanjskoj sada u Belovaru i A. J. u Čabru. Adresu uredismo kako javiste.

Broj 1811. ex 1906.

Natječaj.

Kod otočke imovne obćine razpisuje se mjesto šumarsko-procjenbenoga vježbenika, sa 1000 K godišnje pripomoći, 120 kruna stanarine i 80 kruna za odštetu deputatnog ogrevnog drva.

Molbe propisno biljegovane i obložene:

1. sa krstnim listom.
2. svjedočbom o svršenih šumarskih naucih;
3. svjedočbom oblastnog liečnika, da je molitelj sposoban za vršenje šumarske službe u planinskim predielima;
4. svjedočbom ponašanja izdanoj po nadležnoj političkoj oblasti. Neka se do 20. studenoga 1906. podnesu na podpisani ured.

Šumsko-gospodar. ured otočke imovne obćine.

U Otočcu, 22. listopada 1906.

Šumarski list.

Br. 11. U ZAGREBU, 1. studenoga 1906. God. XXX

Preplata za nečlanove K 12. na godinu. — Članovi šumar. društva dobijaju list bezplatno. — Članarina iznosi za uteviljitelja K 200. — Za članove pod upisom učeće K 20. — Za redovite članove I razreda K 1^{1/2}, i 2 K pristupnine. — Za lugske osoblike K. 2. i K. 1. pristupnine i za „Šum. list“ K. 4 u ime pretplatne. — „Lugarski vjestnik“ dobivaju članovi lugara badava. Članarinu prima predsjedništvo društva.

Uvrstbina oglasa: za 1 stranicu 16 K.; za 1/2 stranice 8 K.; za 1/3 stranice 5 K. 20 fil.; za 1/4 stranice 4 K. — Kod višekratnog uvrštenja primjerena popustbina.

XXX. redovita glavna skupština hrvatsko-slavonskoga šumarskoga društva.

(Po stenografskim bilježkama).

Odgovarajuće po upravn. odboru društva na dne 5 kolovoza t. g. ustanovljenom programu, obdržana je ovogodišnja glavna skupština, na dne 18. rujna u Zagrebu, u društvenoj dvorani u »Šumarskom domu«, u prisutnosti sljedeće p. n. g. g. društvenih članova: Agjić Prokop. Adamek Ladislav. Bauer Vjekoslav. Borošić Andrija. Boelein Koloman. Biondić Josip. Brosig Slavoljub. Barišić Pavle. Benak Vinko. Bilinski Stanko. Blažić Dinko. Bönel Julio. Cesarić Gjuro. Čop Andrija. Dremil Oskar. Dojković Vilim. Dmitrović Radivoj. Erny Rudolf. Fischbach Robert. Frkić Stjepan. Franješ Juraj. Fuksa Vaclav. Grdenić Nikola. Grčević Ivan. Gvozdanović Tomo. Georgijević Tošo. Gröger Franjo. Hajek Bogoslav. Herzl Adolf. Hradil Dragutin. Jakopec Josip Jančiković Antun. Kesterčanek Fran. Kern Ante Kolar Ivan. Kuzma Gjula. Kosović Bogoslav. Köröskeny pl. Šandor. Krišković Mijo. Kolibaš Mate. Kovačina Mate. Kauders Alfons. Kaderžavek Leo, Kiseljak Josip. Laksar Dragutin. Lach Gustav. Lončarić Vinko. Lončarić Josip. Lončarić Andrija. Mark Ante. Mocnaj Dragutin. Metlaš Jovo. Milutinović Sava. Milković Ivan. Močan Matija. Markulin Ivan. Maksić

Ratislav. Medvedović Mato. Ogrizović Gedeon. Ogjić Vladimir. Perc Šandor. Partaš Ivan. Pleša Nikola. Petrović Stevan. Puk Mirko. Petračić Andrija. Pleško Bartol. Perušić Andrija. Rukavina pl. Rude. Rukavina Josip. Slapničar Eduard. Škorić Milan. Šmidinger Rikard. Szentgyörgy Ljudevit. Stanković Velimir. Stublić Vjekoslav. Simić Stjepan. Staničić Dane. Stanić Jovan. Siruček Vjenceslav. Šustić Josip. Tkuransky pl. Bela. Teklić Slavoljub. Werner Milan. Vučković Vaso. Zajc pl. Carmelo.

Početak skupštine 9 sati jutrom.

Družtveni tajnik g. A. Borosić oslovi prisutne kako sliedi:

Veleštovana gospodo! Presvjetli g. družtveni predsjednik, Marko grof Bombelless, a isto tako i presvjetli prvi podpredsjednik ministerijelni savjetnik g. Hayas — pozdravljuju skupštinu — te izpričaju svoju odsutnost. Prema tome imao bi nazočnoj skupštini predsjedati drugi podpredsjednik g. kr. um. odsječni savjetnik F. Zikmundovsky, pošto ni on nije prisutan, to predlaže upravni odbor, da se predsjednikom ad hoc ove skupštine izabere predsjednik po starosti i to kr. šumarski savjetnik g. Ivan Kolar. (Živio!) pa molim g. savjetnika, da izvoli zauzeti predsjedničko mjesto.

Šumarski savjetnik g. Kolar preuzimlje predsjedništvo, burno pozdravljen po skupštini, uz sliedeći pozdrav: Slavna skupštino! Poštovani drugovi! Zahvaljujući vam na izboru, drago mi je, da vas vidim i opet u ovom broju ovdje sakupljene, jer mi je to znak da se za družtvo i svojski zanimate. Pozdravljujući vas, ter želeći tom našem zasjedanju što bolji uspjeh — proglašujem tu glavnu skupštinu otvorenom. Podjedno predlažem, da se kr. žup. šumarski nadzornik g. B. Kosović imenuje perovodjom ove skupštine. (Prima se — a izabrani zauzimlje svoje mjesto).

Čast mi je nadalje saopćiti, da su prijavljeni kao zastupnici stranih družtava na ovoj skupštini; p. n. g. J. Hayas za ugarsko zemaljsko šumarsko družtvo, g. F. Zickmundovsky za

kranjsko primorsko, g. A. Borošić za galičko šumarsko društvo, a g. D. Ilić tajnik slavonskoga gospodarskoga društva u Osijeku za ovo društvo. (Živili).

Prelazeći na daljnju točku dnevnoga reda — molim g. društvenoga tajnika, da izvoli skupštini izvjestiti o radu i djelovanju društvene uprave tečajem minule društvene godine.

T a j n i k g. B o r o š i č: Slavna skupštino!

Upravljaljući odbor obdržavao je od posljedne glavne skupštine ukupno 4 redovite sjednice.

Rad upravljaljućeg društvenog odbora poznat je slavnoj skupštini iz odnosnih zapisnika odborskih sjednica, koji su i u društvenom časopisu objelodanjivani, pak ču stoga iztaći samo najvažnije, točke, koje bijahu predmetom razprave u odborskim sjednicama.

Kako je mjesto zemaljskog šumarskog izvjestitelja i predstojnika šumskog odsjeka kr. zem. vlade, već dulje vremena nepotpunjeno bilo, to je upravljaljući društveni odbor, a na čelu mu dični predsjednik našega društva, presvjetli g. Marko grof Bombelles smatrao prvom svojom brigom, da poradi o tome, kako bi se ovo mjesto što skorije popunilo. U tu svrhu učinjeni su naročito i sa strane društvenoga predsjednika nužni koraci, koji su i od uspjeha bili tako, da je ovo vrlo važno pitanje i doista konačnom riešenju privideno. Na čemu rekoh dugujemo u prvom redu hvalu našem presv. predsjedniku.

Nadalje je upravljaljući odbor podnio visokoj kr. zem. vlasti predstavku, neka bi izvoljela posredovati, da se naredba kr. zem. vlade za Bosnu i Hercegovinu od 14. lipnja 1905. br. 920.561., u koliko bi njom bio zatvoren put absolventom naše kr. šumarske akademije u bosansko-hercegovačku šumarsku službu promjeni onamo, da i naši akademičari budu primani i u tu službu.

U koliko sam obavješten, ovaj korak društvene uprave nije do sada još imao povoljnog uspjeha, ali nadamo se, da će u tom pravcu poduzeto djelovanje vis. kr. zemaljske vlade polučiti svrhu i ukloniti zapreke, koje još tome na putu stoje

Družtveni upravni odbor obratio je bio svoju skrb i našem mezimčetu šumarskoj akademiji našoj, te je posebnom predstavkom umolio visoku kr. zemaljsku vladu, neka bi s obzirom na sadanje stanje šumarske nauke u naprednjijim državama i našu šumarsku akademiju definitivno i shodno organizovala, te i naukovno vrijeme shodno povisila.

U koliko mi je poznato radi se sada oko riješenja ovog zamašnog i za našu šumarsku akademiju, kao i njene absolvente vrlo važnog pitanja, pak nadajmo se, da će ono biti i riješeno na obće zadovoljstvo.

Nadalje je upravni odbor podnio vis. kr. zemaljskoj vldi predstavku glaseću onamo, da bi vis. kr. zem. vlda izvolila, unutar zemaljskog proračuna i razpoloživih sredstava shodna učiniti, da se XI. dnevni razred kod kr. kotarskih šumara naše političke uprave dokine, te predhodno i do definitivne zakonske uredbe svi kr. kot. šumari uvrste u X. činovni razred.

Zatim je vis. kr. zem. vldi podnešena predstavka, kojom je upozorena, da imademo u zemlji još i ne namještenih šumarskih abiturienta, te je u savezu s tim zamoljena, da strukovno nekvalifikovanim službenikom onih posjedovnih kategorija, koje su dužne namještati državne izpitane organe, ne podieljuje pogodnosti, dotično oprost od polaganja našeg državnog izpita i ovlaštenje na samostalno vodjenje šumskog gospodarenja, kao što je to do sada u njekim slučajevima učinjeno.

Da se pitanje o družtvenom šumarskom muzeju definitivno riješiti uzmogne, stavljen je na visoku kr. zemaljsku vladu upit, ne bi li vis. kr. zem. vlda bila voljna preuzeti muzej u vlastničtvu zemlje, odnosno preuzeti barem uzdržavanje muzeja, a sami predmeti, da ostanu i nadalje vlastničtvu hrvatskog šumarskoga družtva. Pošto se kako spomenuh, i onako radi na proširenju šumarske akademije, imade nade, da će se i ovo pitanje po družtvo povoljno riješeti.

Slavna skupštino! Kako prijašnjih godina, tako je i ove godine vis. kr. zemalj. vlda poduprla naše družtvo, doznačivši mu za promicanje družtvenih svrha iz zemaljskih sred-

stava, podporu od 1200 K, a za izdanje »Lugarskog viestnika« iznos od 400 K, na čemu neka joj bude na ovome mjestu izrečena najtoplije blagodarnost.

U minuloj godini podieljene su udovicama i siročadi društvenih članova sliedeće podpore:

1. Iz društvenih sredstava, udovi Sofiji Ivanić, Sofiji Kadić, Anki Marinović, Albini Čelija, Ružici Šeringer i Milici Petrović, svakoj po 20 K.

2. Podijeljena je podpora sada jur pokojnom članu Josipu pl. Aue-u u iznosu od 300 K.

3. Iz sredstava društvene pripomoćne zaklade podijeljeno je sirotčadi pokojnog člana Leona Šipeka 100 K, a udovam Petri Simić i Julijani Kordić, svakoj po 50 K.

Broj članova našega društva jest danas sliedeći: utemeljitelja 52, podupirajućih 16, članova I. razreda 374, članova II. razreda 1014.

Broj članova bio bi dakle prema prošloj godini manji za 240, ali je to samo prividni manjak s razloga, što su se mnogi lugari, koji su budi odpušteni, umrli ili umirovljeni, u knjigama vodili kao članovi društva, pak su ove godine uslijed obavljene temeljite revizije knjiga i pribavljenih podataka od dotičnih šumskih uprava, brisani iz izkaza društvenih članova.

Nadalje imademo predbrojnika na »Šumarski list« 48, a na »Lugarski viestnik« 18.

Za društvenu knjižnicu nabavljene su minule godine slične knjige:

1. Instruction für die Polygonal-Vermessung.
2. Riebel »Waldwerthberechnung.«
3. Raman »Bodenkunde.«
4. Schollmayer »Der bäuerliche Kleinwaldbesitz.«
5. Schwapach »Formzahlen und Massentafeln für die Eiche.«
6. Fürst »Die Pflanzenzucht im Walde.«
7. Festschrift der Forstlehranstalt Eisenach.«
8. Deikert »Die Kunst des Schiessens mit der Schrottflinte.«
9. Hufnagel »Handbuch der Kaufmännischen Holzverwethung.«

10. Jucht »Geschichte der Holzwollindustrie und Handels Gesetzgebung in Bayern.

11. Endres »Handbuch der Forstpolitik.«

Što se same družvene knjižnice tiče, čast mi je izvestiti slavnoj skupštini, da je popis družvenih knjiga dovršen i da je po uprav. odboru društva u redjen pravilnik, po kojem će se postupati kod izdavanja knjiga iz družvene knjižnice. Kako popis knjiga tako i pravilnik objelodaniti će se u »Šum. listu« za mjesec studeni o. g.*

Društvo naše podržava sa domaćim i susjednim srodnim društvima iste sveze, kao i prijašnjih godina.

Imovina našega društva sastoji se:

1. Iz družvene zgrade »Šumarskog doma«

u vrednosti od - - - - -	240.000	K
2. Društvenog muzeja - - - - -	22.000	K
3. Pokućtva - - - - -	2.400	K
4. Pripomoćne zaklade - - - - -	11.881·60	K
5. Gotovine - - - - -	3.711·48	K
Ukupno - - -	279.963·08	K

Pasiva društva pako iznose:

Ostatak duga brodskoj imovnici obćini u

iznosu od - - - - -	100.881 61	K
---------------------	------------	---

Prema tome čista vrednost - - - 179.081·47 K

Slavna skupštino! Imadem da izvršim još jednu i to žalosnu dužnost, da Vas izvestim o težkim gubicima, koji su zadesili naše društvo smrću naših drugova i članova društva.

Neumitnom smrću izgubisemo od prošle glavne skupštine slijedeće članove: Josipa Helebrandta um. nadšumara vlastelinstva Iličkog. — Dragutina Hlavu umir. profesora bivšeg kr. šum. i gosp. učilišta u Križevcima. — Dragutina Nanicijija, nadšumara vlastelistva djakovačkoga. — Ivana Kadlečka, umir. kr. žup. šum. nadzornika u Vukovaru. — Nikolu Sriču, veletržca i utemeljitelnog člana našega društva u Novom Vinodolskom. — Svetozara Vučkovića, šum. pristav ogl. imovne

* Do sada nam taj popis još uvijek nije predan. Opazka uredništva.

obćine.—Franju Čordašića, um. kr. zemaljski šum. nadzornika i bivši ujedno izvjestitelj kr. zem. vlade. — Josip pl. Aue, kot. šumar križevačke imovne obćine. — Vjekoslav Guči, šum. i narodno gosp. izvjestitelj grada Varaždina. — Antun Buneta, nadšumar gjurgjev. imovne obćine. — Hinko Fürst, šumarnik vlastelinstva Čabar. — A najveći gubitak zadesio nas smrću nikada neprežaljenog druga, slavljenog hrvatskog književnika, — a začasnog člana našega društva Josipa Kozarca, kr. drž. šumarnika, koji je svojim zlatnim perom u velike obogatio i našu knjigu šumariću.

Na sprovodu odličnog ovog člana našega društva i velikog umnika zastupao je hrv. slav. šumarsko društvo g. šumarski savjetnik i društveni odbornik Julije Kuzma, koji se je sa pokojnikom i u ime naše oprostio.*

A da se i mi na ovom mjestu sakupljeni odužimo dužnom poštom svim tim našim milim pokojnikom, molim vas, da ustavši sa stolicu sa mnom zajedno uskliknete. Slava im! Slava Josipu Kozarcu!

Ovim veleštovana gospodo, završujem, a pošto je na izmaku trogodište djelovanja sadanjeg upravljajućeg odbora društva, to se ovim k jednu kao društveni tajnik sa vama, gospodo sudruzi oprاشtam, jer mi moje vrlo opsežne službene dužnosti na nikoji način ne dozvoljavaju, da i na dalje rukovodim poslove tajnika društva.

Zahvaljujem vam na dosadanjem kroz toliki niz godina izkazanom mi povjerenju, uvjerujući Vas tvrdo, da će u koliko do mene stojalo bude, vaše poslovanje i vaš rad, oko unapredjenja i promicanja društvenih interesa, šumarskih prilika u zemlji, kao i našeg šumarskog stališta u svakoj mi danoj priliki i na svakom mjestu, izdašno podupirati, a »hrvatsko-slavonskom šumarskom društvu«, koje ove godine navršuje svoj trideset godišnji opstanak, želim da cvate i napreduje na probit svoju i svojih članova, a na korist svima nama i mile nam domovine Hrvatske.

* Vidi „Lug. viestnik“ br. 10 o. g.

Molim Vas veleštovana gospodo skupštinari, da izvolite ovo izvješće na znanje uzeti.

P r e d s j e d n i k . Prima li slavna skupština to izvješće na znanje — (Prima se) — onda molim sada g. šumarnika Laksara, da na ima odbora ad hoc za preizpitanje društvenih računa od g. 1905. — izvoli pročitati odnosno izvješće toga odbora.

S u m a r n i k L a k s a r (čita). Slavna skupštino !

Izabrani za pregledanje računa za g. 1905. sravnili smo sve priloge sa blagajničkim dnevnikom o prihodu i razhodu pak smo u brojnom pravcu sve u redu pronaši, ter prema tome i zaključni račun za istu godinu ispravnim.

Usljed toga predlažemo, da se blagajniku i upravnom odboru izvoli podijeliti absolvitorij.

Smatramo si ipak za dužnost tom zgodom iztaknuti, da bi se imalo o tom nastojati, da se prihod društva u obće povisi, a izdatci snize jer kada će se morati još i porez plaćati od kuće, to će i izdateci silno narasti, pak s toga predlažemo sliedeće.:

1. Stanarina, koja se sada plaća mjesечно sa 78·13 K odnosno 73·44, 76·50, i 91·80. bez ikakovih drugih pristojba, kao što su vodovod, razsvjeta i čišćenje stuba ter najamni novčić, što u drugih kuća stanari plaćaju, imao bi upravni odbor prema sadanjim cienam stanova u gradu Zagrebu povisiti.

2. Sadanji pazikuća u iva stan besplatan, a osim toga dobiva plaću u gotovom od 230 K, prem se u drugih kuća samo za besplatan stan takav dobije. Imalo bi se dakle samo za stan takovu osobu naći.

3. Osim toga je jedan pomoćni podvornik, koji i opet besplatan stan uživa — suvišan, pak se može jedan stan iznajmiti i time nešto prištediti.

4. Prazni veliki podrum imao bi se takodjer izajmiti, što bi takodjer prihod povisilo.

5. Opazili smo, da popravci u istoj godini iznašaju 1093·25 K. Ovakovi popravci imali bi se tek nakon pregledanja po upr.

odboru dozvoliti, te odnosni račun i opet istomu na dozvolu izplate podnjeti, kao i inni ostali računi.

6. Izkazana zaostala članarina samih članova I. razreda iznaša koncem iste godine 9477·22 K, od koje svote bi se takodjer bila mogla polovica ma i sudbeno utjerati, a neutjerto ili gdje je dužnik nastradao, odpisati.

Slavna skupština neka izvoli prema tome stvoriti zaključak, da se upravni odbor poziva da ovdje iztaknute točke provede.

U Zagrebu 4. rujna 1906.

Dragutin Laksar
Albert Rormanith

Rieč uzimlje tajnik g. A. Borošić: Ja bi reflektirao na njeke točke g. revizora, u koliko se tiču šumarskoga doma i u njemu izvedenih popravaka. Izvješće spominje da popravci iznose tisuću i njekoliko kruna Ja sam izpisao ovdje sve račune koji se odnose na te popravke. Najglavnija svota 350 K tiče se ličenja stubišta na pukrajinim ulazima u privatne stanove. Osim toga njeki popravci odnose se na radnje, koje nisu izvedene kod same gradnje n. p. rešetke na podrumskim prozorima izmijena njekih vodovodnih cjevi, obnova ukradjenih tipkala kućnog zvana, na kućnim vratima, popravak roleta i t. d.

Što se pako tiče stanařine, to smo pri tom interesirani od članova g. Erny i ja ona nam nije povиšena od god. 1898. a to i zato, jer smo se mi uselili u još nove dakle vlažne stanove, koje smo onda tek mi izsušili. Uz to se obično ne povisuje svake godine stanařina i tako je to ostalo i do sada U ostalom ja nemam ništa proti povиšenju, a to samo da budemo na čistu. Mi stanari plaćamo i najamni novčić — nu vodovodne pristojbe ne plaćamo — ja nemam ništa ni proti zaključku, samo bih htio spomenuti, da mi je žao, što nisam bio prisutan, kada su gospoda revizori ispitivali račune — jer mogu svaki izdatak i motivirati.

Predsjednik: Pošto se nitko više ne javlja za rieč pitam slavnu skupštinu, prihvaća li nazоčно izvješće revizionalnoga odbora — po predlogu g. Laksara. (Prima se)

Prelazimo tim na 4. točku dnevnoga reda — pretres proračuna za god. 1907. ter molim g. blagajnika Kerna da pročita odnosni predlog.

Blagajnik g. A. Kern. čita jur (na strani 362 i 363. Š.1) objelodanjeni nacrt proračuna — prihoda i razhoda točku po točku — koji bude na to po skupštini — uz dodatak skupština e F. Kesterčaneka k točki 18 (pokriće i potreba) jednoglasno ustanovljen i prihvaćen. kako slied:

Pokriće (Prihod: A) Društveni dnevnik :

1. Novčani ostatak koncem g. 1906. - -	
2. Stanarina u Šumarskom domu - - -	
a) najamnina prost. šum. akademije - - -	6123·60 K
b) za 4 stana i 1 sobu iznajmljenu - - -	
»obće hrv. dr. za gojenje lova i ribarstva«	4182·72 K
3. Zemaljska subvencija društvu - - -	1200 — K
4. » » za Lug. viest. -	400 — K
5. Prinosi podupirajućih članova - - -	795·80 K
6. a) Članarina redov. članova I. razreda (374 člana) - - - - -	3740 — K
b) K tomu na račun ostatka utjerivih - -	2000 — K
7. Članarina članova II. razr. tek. i ostat	2000 — K
8. Predbrojnina na »Š. list« i »Lug. Viest.«	490 — K
9. Ini prihodi (upisnine, oglasi kamati i t. d.) - - - - -	700 — K
Ukupno - - -	21.632·12 K

B. Köreskenyijeva pripomoćna zaklada

1. Novčani ostatak koncem g. 1906. - -	1900 — K
2. Kamati od glavnice posudjene za gradnju šum. doma - - - - -	400 — K
3. Kamati od založnica i uloženog novca, pristupnina i darovi - - - - -	100 — K
Ukupno - - -	2.400 — K

Potreba (Razhod) A. družtveni dnevnik :

1. Šumarski dom :	
a) odplata zajma brodskoj imov. občini -	7808·36 K
b) porez i namet - - - - -	473·98 K
c) vodovodna pristojba - - - - -	223·60 K
d) plin - - - - -	300·— K
e) pazikuča (sa stanom) - - - - -	240·— K
f) uzdržavanje zgrade - - - - -	1000·— K
g) odplata dospjelih obroka za pločnik	303·46 K
2. a) Za uzdržavanje druž. muzeja - - -	200·— K
b) doprinos za podvornika (sa stanom) -	360·— K
3. Paušal tajniku društva - - - - -	600·— K
4. » blagajniku društva - - - - -	600·— K
5. » uredniku i korektura - - - - -	1060·— K
6. Nagrade suradnikom »Šumar. lista« i »Lug. viestnik - - - - -	1200·— K
7. Tisak »Šum. lista« i »Lug. viestnika«	3000·— K
8. Vez, odprema i biljeg. časopisa - - -	750·— K
9. Nabava časopisa - - - - -	120·— K
10. Troškovi za nabavu knjiga - - - - -	200·— K
11. Pisače potrebe predsjedništva - - - -	20·— K
12. Poštarina i biljezi - - - - -	120·— K
13 Razne tiskanice - - - - -	80· K
14. Trošak oko glavne skupštine - - - -	200·— K
15. Jubilarni stipendij za šum. akademiju	680·— K
16. Podpore - - - - -	600· K
17. Prinos pripom. zakladi u ime kamata na posudjenu glavnici za »Šum. dom« -	400·— K
18. Vanredni i nepredvidljivi troškovi - -	1092·72 K
Ukupno - - -	<hr/> 21.632·12 K

Odbiv od prihoda razhod nepreostaje ništa.

B. Köröskenijeva primočna zaklada.

1. Podpore prema pravilima sa - - - - - 400·— K
(kako gori sub A. stavka 17. izkazano).

Rieč moli g. šumarnik E. Slapničar: Svima nama je poznato, da je potaknućem upravnoga odbora visoka kzemalj. vlada svojedobno dozvolila, osnuće t. z. šumarske sirotinjske zaklade, za uzgoj djece šum službenika članova društva. Molim g. tajnika, da nam razjasni, kako ta stvar danas stoji — jer poznato nam je i to, da se od imovnih občina i drugih njeki stanoviti prihodi prigodom dražbenih prodaja iz imov. šuma za ovu zakladu uplačuju i ubiru.

Tajnik g. Borošić: Velepoštovana gospodo! Predmet se taj nalazi kod visoke vlade. Mi možemo i urgirati — stvar će se uvažiti — a samo zaklada može stupiti još i tečajem o. g. u krepot. Do sada je unišlo u to ime oko 36.000 K. — a prema tome moglo bi doći već ove godine do 6000 K. do uporabe.

Predsjednik: Prima li slavna skupština to razjašnjenje g. tajnika na znanje — tim da se rješenje odnosnog svojedobnog družvenoga zaključka u tom predmetu — svrsi shodno po upr. odboru društva kod vis. kr. zemalj. vlade poskori? (Prima se)

Tim prelazimo podjedno na sliedeću točku dnevnoga reda a to jest, izbor predsjedničta i upravnoga odbora društva za slijedeće trogodište — prije toga moram ipak slavnoj skupštini objaviti, da je dosadanji prvi podpredsjednik društva presvjetli g. minister. savjetnik J. Havas upravio još na 9. rujna o. g. na tu skupštinu sliedeću poruku (čita):

»Slavno društvo izvoljelo me je odlikovati za prošlu trogodišnju periodu izborom I. podpredsjednikom slavnog tog društva, koju čast sam kroz cijelo to vrijeme obnašao i trsio se, da po mogućnosti doprinosim k boljku interesa hrvatsko-slavonskoga šumarskoga društva.

Zahvaljujući se na tom častnom povjerenju, istaknuti mi je ovime, da mi žalibože neće dopustiti nastale okolnosti, da se odazovem eventualnom ponovnom izboru u predsjedničtvu hrvat. slavon. šumarskog društva, te izjavljujem ovime, da bi eventualni takav izbor na svaki način sa zahvalom odkloniti morao.

Ujedno izjavljujem, da mi je veoma žao, što sam sbog odsutnosti iz Zagreba zapričen, da prisustvujem ovogodišnjoj glavnoj skupštini slavnog tog družtva, te molim za izpričanje radi toga».

A sada predlažem za skrutatore kod predstojećeg izbora gg. članove I. Partaša i D. Laksara (Prima se) a molim g. blagajnika, da pročita imena onih članova, kojima po smislu pravila pripada pravo glasovanja — a gospodu članove pako pozivljem, da pristupe glasovanju — a zato vrijeme prekidam skupštinu. (Iza obavljenog glasovanja i skrutinijuma)

Predsjednik: Slavna skupštino! Rezultat izbora jest sliedeći: Glasovalo je ukupno 62 člana, a izabrani su;

Predsjednikom presvetli g. c. i kr. komornik i velikaš Marko grof Bombelless sa 60 glasova.

Prvim podpredsjednikom g. prof. F. Ž. Kesterčanek sa 51 glasova, a drugim podpredsjednikom g. kr. držav. šum. savjetnik Julije Kužma sa 54 glasa.

Društvenim tajnikom g. kr. um. žup. šum. nadzornik V. D o j k o v i č sa 46 glasa, a blagajnikom g. kr. kot. šumar R. E r n y sa 36 glasa. (Skupština prima izbor živahnim odobrenjem).

Predsjednik: (nastavlja) U slijestvu ovog izbora predlažem da se na novo izabrani predsjednik presvetli g. grof Bombelless, brzojavno o tom izboru obavjesti, a podjedno i od strane ove skupštine pozdravi (Prima se).

Sada prelazimo na izbor 15torice članova upravnoga odbora te molim gg. da pristupe glasovanju.

Sumarnik g. S l a p n i č a r: Molim za rieč. Slavna skupštino! Gotov je izbor predsjedničtva družtva. I sam odbornik — poznato mi je, kako težku zadaću imadu naročito i naši časnici u odboru — a naročito i oni društvenoga tajnika i blagajnika. A sve su oni to obavljali oduševljenjem i trsili se da to izvrše vazda i prema pravim intencijama družtva. Predlažem s toga da se toli dosadašnjem tajniku g. Borošiću,

koli i blagajniku Kernu izrazi za taj njihov trud i revno poslovanje naša zahvala (Prima se. Živili!)

Nakon medjutim obavljenog glasovanja.

Predsjednik: Slavna skupštino! Pošto će sadanji skrutinum po izjavi g. g. skrutatora, dulje vremena trajati, a vrijeme je jur odmaklo, to bi bilo zgodno, da medjutim odmah predjemo na riešavanje još preostalih točaka dnevnoga reda. Nu pošto je sada već i novo predsjedničvo društva izabrano, to tim prestaje i moja dosadanja funkcija kao dobnoga predsjednika, i stoga pozivljem novo izabranog prvog podpredsjednika g. prof Kesterčaneka, da zauzme predsjedničko mjesto, zahvaljujući se od moje strane ponovno g. g. skupštinarom na izkazanom mi povjerenju (Živio).

Predsjedničko mjesto zauzimlje novi podpredsjednik prof. Kesterčanek:

Slavna skupštino! Vrlo poštovana gospodo i drugovi! Počast i odlikovanje, kojimme ovim izborom počastiste, uzbudjuje u meni duboko čuvstvo zahvalnosti. Ono mi je riječiti dokaz, ne samo da je moj dosadanji rad oko napredka i razvića našega društva i šumarstva u vas našao odobrenje i uvaženje, već mi je to i dokaz pobjede onoga načela, koje me je vazda bodrilo u borbi za naša prava i čast, a to je načelo »sloga vodi do pobjede — a ustrajnost k cilju!«

Šumarske prilike u opće, a napose i one našega društva, to svaki nas znade, zahtjevaju što prije odrešiti i temeljiti preokret. Društvo naše treba ne samo da bude odrešiti zagovornik i branič, već i trajni promicatelj obćeg napredka a i uvaženi suradnik na svakom polju našega šumarstva. U tim se našim težnjama i ciljevima žaliboze, tek slabo ili nikako nemamo nadati inoj podrpi, nekmo li pomoći, na to nas jasno upućuje prošlost. Samo složnim, uzajamnim, dosljednim i ustrajnim radom gospodo i mi ćemo napokon polučiti, ako ne sve što težimo a onda bar ono, što nas po Bogu i pravu ide i pripada.

U to ime, velepoštovana gospodo, ja i taj Vaš izbor primam, moleći Vas ipak i opet, da mi ne samo to Vaše sa-

danje povjerenje uzčuvate, već da me i u dalnjem nastojanju oko boljka i napredka liepe naše struke kao i družtva vazda složno podpomažete.

Uvjerim li se pako, da mi je bud skojih razloga nemoguće častno to mjesto, na koje me netom postaviste, i doista onako zastupati, kako interesi družtva i stvari zahtjevaju, ja ēu gospodo biti svaki čas spremam ustupiti ga drugom, vrijednijemu.

U to ime još jednom, najljepša Vam hvala! (Živio!)

Rieč uzimlje na to drugi podpredsjednik g. kr. šumar. s a v j. J. K u z m a : Dozvolite mi gospodo, da se i ja zahvalim u moje ime na počasti, koja me je danas stigla. Na polju naše struke, imade više rak rana, nu najveća je ona, da naši šumari nisu nikako i u onom materijalnom položaju kako to zahtjeva i narodno gospodarstvena dobrobit a i sama snaga zemlje. Ako je prije bilo dosta težko, još je teže danas, kada su i prilike života skuplje.

S toga držim, da je u prvom redu od potrebe, da se i materijalno stanje naročito onih naših sudrugova, koji su vani — a koji šume — to veliko narodno blago goje i čuvaju, postavi što prije na takovu podlogu, koja ih ide.

To bi bila i biti će po mome sudu, u prvom redu i dužnost ovoga družtva, da to i na nadležnom mjestu zagovara.

Zahvaljujuć se ponovno na izkazanoj mi počasti molim, da mi i nadalje uzdržite simpatije. (Živio!)

Ustaje novo izabrani t a j n i k g. V. D o j k o v i c : Zahvaljujem se gospodo na izboru, kojim ste me odlikovali. Pokazali ste tim īvašu volju, a ja vas molim da me u budućem mom radu podupirete. (Živio!).

Š u m a r n i k g. D. L a k s a r : Gospodo! Čuli smo netom na usta novoga našega prvoga podpredsjednika rijeći, da donjekle rek bi i program budućeg rada onih muževa, koji su stekli naše povjerenje i kojima povjeravamo čast i represen-taciju našega družtva.

Ali dozvolite, da se ovom prilikom osvrnem za čas i u prošlost našu. U našoj sredini je muž, koji već četvrt vieka

neumorno radi, ne samo u našem družtvu već napose i na polju hrvatske šumarske knjige. Dapače on joj je postavio donjekle i temelj, napisav još g. 1881. prvo svoje djelo »Dendromentriju«, godinu dana kasnije onda i »Nauk o računaju vriednosti šuma«, za kojima je onda sliedilo još i »Lovstvo«, »Zakoni o šumarstvu i lovu« »Povijest šumarstva« i t. d. On je suradnik našega družtva od prvoga početka njegova djelovanja. Bio mu je 5 godina i tajnik i blagajnik, a opetovanio i velik niz godina i urednik družtvenoga nam organa.

Džim stoga gospod, da je dolično, da sjetivši se t ga njegovoga sada već 25. godišnjeg rada, da mu i mi izrazimo naše priznanje i to na taj način, ako ga per aklamacione izaberemo začasnim članom družtva Ja to predlažem. (Prima se. Živio svečar!)

Dao mu Bog uz to i zdravlja, da na onom putu, na kojemu radi već četvrt vijeka i nadalje uzmogne ustrajati, a na uspomenu današnjeg dana, predajem mu ovime u ime njegovih štovatelja i ovaj spomendar. (Burni živio! Govornik predaje svečaru srebernu spomen tintarnicu sa zlatnim perom).

Prof Fr. Kesterčanek: Veleštovana gospodo! mili drugovi! Na odlikovanju, kojim me eto i opet toli nenadano odlikovaste, jedva da taj par smažem i rieči zahvale.

Ne ēu bo da opetujem, što sam jur malo prije spomenuo. Toliko vas ipak uvjeravam, da sve ono, što sam poslabim svojim silama do sada radio i uradio, nisam učinio za to, da stečem priznanja, već jedino iz osvjedočenja ter ljubavi spram mile nam hrvatske domovine, kao i lijepe nam zelene struke, kojoj sam posvetio sav svoj život.

Toliko u taj par, ne ēu da j š i duljim, jer naš je današnji program velik, pa s toga samo još — jednom — najsrdačnija vam hvala na povjerenju i odlikovanju, a budite i opet uvjereni da ēu vazda nastojati, da ostanem i vriedan te vaše počasti!

Polag, dnevнога reda preostao bi nam sada prije svega još i izbor revizionalnog odbora, za preizpitivanje družtvenih računa za t. g., te predlažem, ako je

slavna skupština s tim sporazumna u to ime p. n. g. g. članove: kr. žup. šumar. nadzornika M. Puka i kr. drž. šumarnika A. Ružičku. (Prima se).

Za ovjерovitelje nazočnog skupštinskog zapisnika pako isto tako p. n. g. g. kr. kot. šumara R. Erny-a i kot. šumara g. M. Kovacićinu. (Prima se).

Na dalje javljam, da su g. g. skrutatori netom obavili skrutinium izbora članova upravnoga odbora društva, pa da su većinom glasova, izabrani p. n. g. g.: kr. minist. savjetnik J. Havaš, (sa 42 glasa) kr. šumar. savjetnik V. Tölg (sa 29 glasa), kr. zemalj. šumar. nadzornik A. Borošić (sa 52 glasa), profesor g. I. Partaš (sa 52 glasa), šumarnik g. D. Laksar (sa 54 glasa) šumarnik g. E. Slapničar (sa 55 glasa), šumarnik g. D. Trötzer (sa 52 glasa), šumarnik g. V. Benák (sa 51 glasom), šumarnik g. D. Moenaj (sa 53 glasa), kr. šumarnik g. A. Rozmanit (sa 49 glasa), šumarnik g. P. Barišić (sa 28 glasa), nadšumar g. S. pl. Hankony (sa 33 glasa), kr. nadšumar g. C. pl. Zajc (sa 38 glasa), kr. kot. šumar L. Szentgyörgji (sa 28 glasa) i kot. šumar J. Begna (sa 30 glasa). — (Živili!)

Prelazimo tim na 6. točku dnevnoga reda, ustanovljenje mesta za obdržanje dogodišnje po broju 31. redovite glavne skupštine društva, predlažem da se odnosni zaključak prepusti odluci družtvenoga odbora, nu tom željom, da se ta buduća skupština ureće po mogućnosti već koncem srpnja ali najdulje početkom mjeseca kolovoza. (Prima se.)

(Sjednica se na to u $\frac{1}{2}$ 1 sati po podne prekida a nastavak iste uriče za 3 sata poslije podne).

Predsjednik g. Kesterčanek: Slavna skupštino, prelazimo sada na zadnju točku dnevnoga reda t. j. razpravu o raznim predlozima, podnešenom usmislu §. 1. slovo f. družtvenih pravila — te molim gosp. šumarskog nadzornika A. Kerna, da pročita svoj to pogledni, podjedno po p. n. g. g. I Partašu, M. Puku i R. Šmidingeru supodpisani predlog.

Šum. nadzornik A Kern:

Slavna skupštino?

Šumarski tehničari kod političke uprave u kraljevinama Hrvatskoj i Slavoniji, koji su absolventi šumsko-gospodarskoga učilišta u Križevcima, podnijeli su mjeseca kolovoza 1904. preuzvišenom g. banu, a skorih dana predat će i saboru kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije peticiju, kojom mole, da se zakon od 22. I. 1894., kojim se uredjuje šumsko-tehnička služba u kraljevinama Hrvatskoj i Slavoniji, koji je do sada u njekojim svojim ustanovama provadjan na njihovu očitu štetu, u buduće provadja tako, da i njima bude omogućeno napredovati dalje od X. činovnog razreda.

Pošto držim da je ta peticija opravdana, nadalje jer želim javno dati izražaj mojemu uvjerenju, da veći dio visokoškolaca spomenuto nastojanje njihovih drugova križevčana smatra opravdanim, te konačno što se po mom uvjerenju zakon od 22. I. 1894. ne može tako interpretirati, da oni križevčani šumari, koji su prije svoga namještenja u direktnu zemaljsku službu, jur bili definitivno namješteni, bilo kod bivših urbarnih občina, današnjih zemljишnih zajednica, bilo kod krajiških imovnih občina, ne mogu napredovati dalje od X. činovnog razreda; čast mi je predložiti, da slavna skupština zaključi, da se spomenuto nastojanje rečenih šumara križevčana ima podupirati, te da se u tu svrhu ima Njegovoj Preuzvišenosti banu, presvjetlomu g. podbanu i visokom u predsjedničtvu sabora kraljevina Hrvatske, Slavonije i Dalmacije, po posebnom izaslanstvu predati predstavka, kojom se moli:

I. Da se na temelju ustanove § 15. zakona od 22. I. 1894., kojim se uredjuje šumsko-tehnička služba kod političke uprave u kraljevinama Hrvatskoj i Slavoniji, u buduće u IX. i više dnevne razrede unapređuju ne samo oni šumarski tehničari, koji su udovoljili propisom § 6. zakona, te oni križevački absolventi, koje je zakon zatekao u neposrednoj zemaljskoj službi, nego i oni, koje je zatekao i u inoj javnoj službi, naročito onoj urbarnih i krajiških imovnih občina.

II. Da se u statusu šumarskih tehničara kod političke uprave broj mjestah u IX. i daljnim višim dnevnim razredima,

u koliko to u osnovi proračuna za g. 1907. možda već predviđeno nije, što prije u pravednom razmjeru pomnoži.

III. Da se XI. dnevni razred dokine sasvim; te konačno da se obzirom na to, što je prema ukupnom broju šumarskih činovnika sistemizirano nerazmjerno mnogo vježbeničkih mjesta, taj broj razmjerno snizi,

ad I.) Pošto su stručnu upravu, u šumama bivših urbarskih obćina, danas zemljističnih zajednica, u vrieme kada je stvoren zakon od 22. I. 1894., vodili obćinski šumari, koji su na temelju ustanove §. 24. privremene naredbe kr. hrv. slavon. dalmatinske zem. vlade ob upravi, gospodarenju i uživanju obćinskih šuma u kraljevinama Hrvatskoj i Slavoniji, od 4. III. 1871. broj 2144, bili namješteni stalno sa pravom na mirovinu, te se bez iztrage i dokazanoga prekršaja ili zločina nisu mogli od službe odustititi; zatim s razloga, što kod zemaljske vlade osim 5—6 šumarskih činovnika, a kod županija 8 nadšumara, prigodom stvarenja rečenog zakona kod političke uprave drugih šumarskih činovnika ne bijaše, — to se je već kod stvaranja toga zakona moralno računati, da će se na novo kreirana mjesta šumarskih tehničara političke uprave namjestiti i šumari urbarnih obćina.

Faktično se je na to i mislilo, te je u zakonu i predviđeno, a kod same provedbe zakona u g. 1896. u cijelosti i provedeno tako, da je zemlja morala, a faktično je i u direktnu zemaljsku službu preuzeila bivše obćinske šumare.

U svrhu da se to može provesti, uvrštene su u zakon slijedeće ustanove:

1.) § 12., koji u 1-voj alineji glasi: »Svi u ze aljskoj službi stojeći šumarsko-tehnički činovnici stupaju danom onim, kojim ovaj zakon zadobije kriepost. u razpoloživost na vrieme od jedne godine dana, a onim, koji za toga vremena ne bude namješten, valja da se normalno postupa.«

2.) § 13., koji glasi: »Predju li šumarski činovnici krajiških imovnih obćina, šumari obćinski i šumari posjednika udruženih u zajednicu, neposredno u zemaljsku službu, to se *

prelazom tim ne prekida vrieme njihova službovanja, te će im se to vrieme zaračunati kod odmjerena mirovine.«

3.) § 15., koji glasi: »Oni šumarski tehničari, koji već sada službuju u zemaljskoj službi riešavaju se kod prvoga imenovanja dužnosti, da dokažu teoretsko praktično osposobljenje, propisano u §§-ma 6. i 14. ovoga zakona.

Spomenute zakonske ustanove omogućile su, a sama pravda zakona u g. 1896. je tadanje občinske šumare, koji su bili skoro sami absolvenci križevačkoga zavoda, prisilila da predju u direktnu zemaljsku službu, što su oni tim radje učinili, što su se po spomenutim zakonskim ustanovama mogli stalno nadati, da im se tim prelazom osjeguraju sva njihova do sada stečena prava, dakle ne samo uračunivost njihovih do onda u službi provedenih godina, nego i priznanje njihove podpune kvalifikacije za šumarsku službu, a dosljedno tomu i pravo na normalno unapredjenje.

Akoprem su oni u tom uvjerenju bili u društvu dobrih pravnika i većine sabora, kojega odbor je u svojem izvješću od 23. studena 1893., predlažući osnovu rečenog zakona saboru na prihvat, izrično naglasio, da nebi interesu odgovaralo „da se stvore dvie kategorije šumarskih službenika, od kojih bi jedni bili pozvani, da u kratko vrieme zapreme najbolja mjesta, dočim bi drugi bili odsudjeni i kod najuspješnije i najrevnije službe doživotno čamiti u podredjenom zvanju, bez izgleda na bolju budućnost, pa po tom i ozlovoljeni bez življeg interesa za zanimanje svoje“ — to je ipak uškoro uslijedilo gorko razočaranje.

Godine 1896. u kojoj je uslijedio spomenuti prelaz u izravnu zemaljsku službu, jeste vrlo poštovani sudrug g. šumarski nadzornik Vilim Dojković, u skupštini hrvatsko-slavonskoga šumarskoga društva, koja je obdržavana u Zagrebu dne 28. III. 1896., sjegurno u najboljoj nakani, da pokoristi križevačkim absolventima, stavio predlog. »da se obzirom na to što § 14. spomenutog zakona po njegovom mnenju određuje da oni križevački absolventi, koji u političkoj upravi budu na-

mješteni nakon krieposti rečenog zakona nemogu dalje napredovati od X. dnevnog razreda, poradi o tom, da se zakonom uvede neki viši usposobljuoći ispit, i tim pruži i križevčanima mogućnost dalnjeg napredovanja.

Tim predlogom bilo je bivšim obćinskim šumarima a križevačkim absolventima, prvi puta javno zanijekano pravo napredovanja dalje od X. dnevnog razreda.

Taj § 14. glasi: »Za vrieme od 10 godina, računajući od krieposti ovoga zakona, imati će onaj, koji želi polučiti službu u X. ili višem činovnom razredu, dokazati, da je barem svršio nauke na kojem srednjem šumarskom učilištu, te položio nakon dvogodišnje vježbe državni ispit za samostalno vodjenje šumskog gospodarstva.«

Jeli rečeni predlog g. nadzornika V. Dojkovića bio posredni ili neposredni razlog da se je od toga vremena počam neprestano tvrdilo, da bivši obćinski šumari križevčani ne mogu napredovati dalje od X. činovnog razreda, bilo bi bez svrhe sada iztraživati, nu taj predlog je polučio svakako protivni efekt od onoga, za kojim je g. predlagač išao. On je naime protivnike još većma uvjerio, da se taj toli napadani § 14. doista proteže na bivše obćinske šumare križevčane.

Ta tvrdnja ali po mom uvjerenju ne postoji, a utvrđuje me u tom već spomenuto obrazloženje saborskoga odbora, ciela saborska razprava i okolnost, da za vrieme stvaranja rečenog zakona nismo još imali šumarsku akademiju.

Držim naime logičkim, da je naš sabor mogao akademičku naobrazbu zahtjevati tek od onoga časa, kada je u zemlji bila ustrojena šumarska akademija. Godine 1894. nismo je još imali, ali je bilo već sjegurno, da će se akademija ustrojiti. Da se to doista skoro zbude, ustanovio je sabor rok od 10 godina, nakon kojega vremena će se primati u službu samo akademičari. Kada nebi tomu tako bilo, onda bi saborski odbor koji je izrično naglasio »da se ne imaju stvoriti dvie kategorije raznovriednih činovnika i da se paragrafom 14. ima samo ustanoviti primjerno

prelazno doba, unutar kojega bi se preustrojstvo šumarske obuke provesti moglo», bio saboru na privat predložio zakon, koji bi bio u diamentralnoj oprieci sa njegovim mišljenjem. To je pako izključeno.

Pošto nadalje niti u rečenom, niti u ikojem drugom zakonu neima ustanove, po kojoj bi se bivši občinski šumarji mogli staviti u razpoloživost, a ipak su se za omogućiti provedbu zakonu morali, a da fakto i jesu stavili u razpoloživost, to su se u pomanjkanju pozitivnih ustanova. za njih analogno upotriebile ustanova § 12. zakona, pak stoga se i glede dužnosti dokaza osposobljenja moraju na križevčane po analogiji protegnuti ustanove § 15. zakona

Toj tvrdnji prigovorit će se možda tim, da § 15. goveri samo o šumarskim tehničarima, koje je zakon zatekao u zemaljskoj službi.

Kada bi se taj paragraf tumačio po slovu i sam o sebi, i kada bi u zakonu bila ustanova, koja bi za bivše občinske šumare sadržavala kakvu sličnu ustanovu kao što je ona u § 15. za u zemaljskoj službi se nalazeće šumare, a tada dopuštam, da bi rečeni prigovor bio ispravan, nu ako se taj paragraf tumači po duhu i u savezu sa §§-ma 12. i 13. zakona, te ako se u slučaju pomanjkanja protivnih ustanova opet pomognemo analogijom, tad taj prigovor ne стоји.

Bivši občinski šumari bili su, kako sam već naveo, stalno namješteni, nisu se dakle mogli niti odustići, niti proti svojoj volji umiroviti. Usprkos toga je kr. zem. vlada g. 1894. i 1895. zemljишne zajednice, koje su prama svojim šumarima stajale u rečenoj obvezi, pozvala neka stručna uprava u svojim šumama povjere budućim šumarskim tehničarima kr. kotarskih oblastih, ona je nadalje te zaključke odobrila i tim dokazala da je sjegurna, da će zemljишne zajednice moći riešiti njezine obveze prema svojim šumarima, i konačno je kr. zem. vlada te šumare prigodom provedbe zakona faktično stavila u razpoloživost i prisilila, da se natječu za mjesta kod kr. kotarski oblasti.

Stavili se pako pitanje na temelju kojih propisa je zem. vlada občinske šumare stavila bila u razpoloživost, to imamo samo

jedan odgovor, a taj glasi: »Zemaljska vlada je to mogla učiniti samo po analogiji ustanove § 12. zakona od 22. I. 1894., te je pod šumsko-tehničke činovnike koji stoje u zemaljskoj službi, subsumirala i bivše obćinske šumare.

Uporabe zakonskih ustanova »po analogiji« vele pravnici da je u pomanjkanju protivnih propisa dopustiva, i koliko mi je poznato iz moje prakse upotrebljava se često.

Kada je pako zem. vlada u slučaju § 12. medju zemaljsko šumarsko činovništvo po analogiji subsumirala i bivše obćinske šumare, tada držim da je samo dosljedno, da se ta analogija upotriebi i u slučaju § 15. zakona.

U tom mom shvaćanju utvrđuje me takodjer govor narodnog zastupnika g. Šandora Egersdorfera, koji je u saborškoj sjednici na 4. prosinca 1903. kao izvjestitelj za rečeni zakon rekao: »Da je u § 15. štatuirana iznimka za sve činovnike, koji su do sada služili u javnoj (dakle ne samo zemaljskoj) službi«, a tako je to tumačio i bivši ban grof Khuen-Hedervari, koji je u istoj sjednici rekao, da je u osnovi toga zakona poskrbljeno i za one, koji nisu mogli steći akademsko naobraženje time, što su ostali nadalje u službi i što mogu dalje napredovati, dakle i tu nije govora samo o onim u zem. službi, nego običenito o onima, koji su bili u službi.

Da je konačno zem. vlada ustanove § 15. zakona de facto protegnula i na bivše obćinske šumare dokazom je to, da je g. 1896. za kr. kotarskog šumara imenovala jednoga bivšega obćinskoga šumara, koji nije obsolvirao nikakovo šumarsko učilište, niti je bio položio državni ispit za samostalno vodjenje šumskoga gospodarstva, zatim njekolicinu, koji još i danas služuju a koji takodjer nisu položili rečeni državni izpit.

Prema razloženom držim da svi srednjoškolci koji su u zemaljskoj šumarskoj službi namješteni prije izmaka 10 godina od dana krieposti zakona, dakle prije g. 1896., a pogotovo oni, koje je rečeni zakon zatekao bilo u kojoj javnoj službi, imaju isto kao i visokoškolci mogućnost napredovati skroz do

u VI. činovni razred, te eventualno postati šefom i autonomne naše šumske uprave isto onako, kako je to u Austriji postao nedavno umrviši ministerijalni savjetnik Antun Rosipal, koji je takodjer absolvirao samo moravsko-šlezko srednje šumarsko učilište u Eulenburgu.

Nebi li se unatoč razloženomu, na temelju rečenog zakona moglo križevačkim absolventima priznati pravo napredovanja u više činovne razrede, tad je izniže navedenih razloga potrebno da se k tomu zakonu donese novela, kojom će im se to pravo priznati.

Nije mi poznat niti jedan slučaj, da bi koja država kroz 39 godina uzdržavala jedno učilište sa znatnim troškom od kojih 80.000 K godišnje, da bi nadalje za polazak istoga osnovale mnoge štipendije, da bi njegovim absolventima kroz sve to vrieme priznavala kvalifikaciju za poluženje svih mesta u dotičnoj struci u svih javnih služba, pak tada tako rekući preko noći uzakonila ustanovu, da to učilište nije valjalo i da se njegovim absolventima ne priznavaju sposobnosti, koje su im do jučer priznavane u podpunoj mjeri.

Ne mogu s toga vjerovati, da bi jedino naša domovina u tom učinila iznimku, i to samo kod križevačkoga zavoda i njegovih absolvenata.

Kod mlađih struka, kao što su to inžinirstvo, šumarstvo, veterinarstvo, gospodarstvo i.t.d, nisu nigdje odmah s početka ustrojene visoke škole, nego su se te razvile postepeno, obično od veoma čednih početaka.

Tako se je dogodilo i kod nas sa šumarskom naukom. Kad je na 19. studena 1860. otvoreno križevačko gospodarsko-šumarsko učilište, tada se je kao prednaobrazba zahtjevalo samo absolviranje male gimnazije ili realke (u ono doba 4 razreda), ili prijamni izpit, a naukovanje je trajalo samo 2 god. Počam od g. 1877. bijaše uvjet primanja svršeni četvrti razred gimnazije ili realke, a iznimno i prijamni ispit, a naukovanje je prošireno na 3 godine. Zakonom od 23. VIII. 1894. ustanovljeni su uvjeti primanja tako, da su slušatelji redovito mo-

rali izkazati, da su s dobrim uspjehom svršili 6 razreda gimnazije ili realke, a tek od g. 1898. imamo akademiju.

Takav postepeni razvitak dešavao se je svagdje po svetu, pak kao što nisu nigdje drugdje prigodom pojedinih stepena razvjeta stručnih učilišta, njihovi prijašnji absolventi proglašeni nesposobni i izključeni od unapredjenja, te držim, da niti naša domovina to nije htjela učiniti sa križevačkim absolventima, a pogotovo ne sa onima, koje je zakon od 26. I. 1894. zatekao u javnoj službi.

Ta upravo ti križevčani bili su oni šumari, koji su iz svojih skupština opetovano mjerodavne faktore molili, da se ustroji šumarska akademija, pa bi za njih bila gorka ironija sudbine, da se trajno obistine rieči blagopokojnog šumarnika Makse Prokića, koji je u jednoj od tih skupština rekao »da će akademija biti križevačkim absolventima guja, koja će ih ljuto ujesti«.

Pravda i humanost s toga zahtjeva, da u onom slučaju, ako se uslijed mogućih manjkavosti ili ne sasvim jasno stilizacije njekih paragrafa zakona od 26. I. 1894. ne može na temelju toga zakona križevčanom otvoriti unapredjenje u više dnevne zazrede, da se te nejasnosti novelom odstrane, i tim s jedne strane križevački absolventi rehabilitiraju, a s druge strane predusretne, da se taj nemio slučaj nepriznanja sposobnosti ne bi opetovao tada, kada se na zagrebačkoj šumarskoj akademiji bude naukovanje protegnulo na 4 godine, te ona definitivno uredjena.

Prelazim sada na drugu točku predloga.

Za bolje razumjevanje dalnjih izvoda upozorujem na privitu skrižaljku, u kojoj se nalaze podatci o statusu činovnika njekih strukah, spadajućih pod kr. zemaljsku vladu, odjel za unutarnje poslove. (Vidi str. 442.)

Iz te skrižaljke vidi se, da je avancement šumarskih tehničara političke uprave ne samo najslabiji, nego da je upravo nerazmjerne loš.

Kada bi kod šumara bio isti razmjer u pojedinim dnevnim razredima kao kod pravnika, tada bi svi zemaljski šumar

STATUS

činovnika kr. zem. vlade, odjela za unutarnje poslove prema proračunu za godinu 1906.

(Ljećnici i veterinarci su obziru na privatnu praksu, odnosne doplatke, uredjeni po sasvim drugim načelima, te s toga se ne može provesti s njima srađivanje – s toga u skrižajku nisu ni uvršteni.)

Dnevni razred	Pravnik ¹⁾	Inžinira	Račun, i blag. čin.		Šumara	u dnevn. razredu	Ima da klem			Šumara u razmjeru prema			
			stališ %	stališ %			prav. %	inžin. %	račun. %	sum. %	prav. %	inžin. %	či srednje izmedju inž. %
IV.	1	4.8	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
V.	13	48	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
VI.	18	6.2	1	1.2	1.2	1	1.25	—	—	—	—	—	—
VII.	17	5.8	4	4.9	2	2.4	2.5	—	—	—	—	—	—
VIII.	76	26.0	15	18.5	10	12.2	5	6.85	—	—	—	—	—
XI.	65	22.2	35	43.2	14	17.0	6	7.5	—	—	—	—	—
X.	76	23.0	18	22.8	27	33.0	28	35.—	—	—	—	—	—
XI.	—	—	6	7.4	16	18.3	26	31.2	—	—	—	—	—
Vježben.	26	9.0	2	2.5	12	14.6	13	16.2	vježben.	9.—	2.5	15.0	16.2
Ukupno	229	100%	81	100%	82	10%	80	100%	—	100%	100%	100%	100%
									80	80	80	80	80
										80	80	80	80
										26	26	26	26

1). Uračunav velike župane i statistički ured

2). Sada je ravnateljem pravnik, nu to je iznimka, s toga se opravdano uzeo u račun.

ski nadzornici I. i II. razreda i svi žup. šumarski nadzornici I. razreda, bili danas odsječni savjetnici u VI. dnev. razredu, a u VIII. dnevnom razredu bi medju inimi bilo 20. današnjih kr. kor. šumara I. razreda.

O tomu dalje razpravljati nebi imalo praktične svrhe, pak stoga prelazim odmah na nama, po svršenim školama i broju činovništva najbliže stališe, a to je onaj inžinira i računarskih činovnika, pod kojima razumjevam činovnike kod računarskoga ureda kr. zemaljska vlade i kr. hrvat.-slavonske zemaljske blagajne u Zagrebu.

Od inžinira zahtjeva se akademička naobrazba, a ta se traži i od šumara. Koli medju prvima, toli medju potonjima ima činovnika, koji ne imaju podpunu akademičku naobrazbu, nu s tom razlikom, da će takovih kod šumara biti valjda nješto više. S toga šumari mogu opravdano tražiti, da sa inžiniri imaju približno isti, ili samo nješto slabiji status i avancement.

Sravnimo li ali kvalifikaciju šumara sa onom računarskih činovnika vidimo, da je naš stališ u tom pogledu puno napredniji, jer naš kompetent mora da bude primljen u službu, dokazati, da je podpunoma akademički naobražen, dočim onaj za računarske činovnike ima dokazati srednje učilište — a i od toga zahtjeva čine se iznimke. S toga bi šumari morali od računarskih činovnika imati znatno povoljniji status i bolji avancement, a kad tamo, baš je obratno. Šumari bi prema rečenom morali u najpovoljnijom slučaju držati sredinu izmedju jednih i drugih, te bi u tom slučaju glasom skrižaljke moralo za šumare kod političke uprave biti sistemirano :

u VI. činov. razredu umjesto	1. mesta, faktično	1 mjesto.
» VII. » » »	2 » »	3 »
» VIII. » » »	5 » »	12 »
» IX. » » »	6 » »	24 »
» X. » » »	28 » »	22 »
» XI. » » »	25 » »	11 »
vježbenika	13 » »	7 »
	80	Ukupno 80 »

Iz toga vidi se, da svi šumari u VII. IX. činovnom znatno prikraćeni, dočim u nižim razredima imadu preveliki \textperthousand osoblja. Usljed toga je avancement vanredno nepovoljan za niže razrede skoro nikakav, i to ne samo za križevačke absolvente, nego i za visokoškolce, čemu je najboljim dokazom to, da idva absolvanta visoke škole za kulturu tla u Beču, kojima ne ima prigovora niti u stručnom, niti u inom pogledu, kao kr. kotarski šumari u XI. dnev. razredu i do nedavno sa plaćom od 1000 K godišnje, služe do danas već $12\frac{1}{2}$ god na, te kako su u rangu još daleko nazad, moći će u tom razredu doživiti i 29 godišnjicu, ili n. pr. slučaj gdje je isto takav visokoškolac tek nakon 7 godina vježbenikovanja došao na red da bude imenovan kr. kotar šumarom u XI. činovnom razredu.

Spomenem li još, da se šumari srednješkolci koji se nalaze u XI. dnevnom razredu, u večem dielu u njemu nalaze već 10 godina, držim da sam dovoljno obrazložio opravdanost občega vapaja za dokinućem XI. dnev. razreda.

Predlog za sniženje broja vježbeničkih mjeseta dovoljno dava okolnost, da prodje i po 5—7 godina, dok vježbenik bude imenovan šumarom.

Usvoji li slavna skupština spomenute predloge, i budu li na mjerodavnim mjestima naišli na blagohotno prosudjenje i uvaženje, unaprediti će se interesi službe i šumarskoga stališa, te držimo, da bi tada i izmedju šumara akademičara i srednjoškolaca, sada djelomice postojeća oprieka i rivalitet prestao, te povratile se opet toli potrebna nam kolegijalnost i podpuna solidarnost, koja je toli poželjna u interesu promicanja staliških interesa; a s druge strane riešili bi se naši sudrugovi srednjoškolci potištenosti i zlovolje, što bi opet bilo u velikom, interesu službe i stališa.

Tim zaključujem. izjavljujući, da sam spomenute predloge stavio i obrazložio prama svojem najboljem znanju i uvjerenju jedino u želji, da tim koristim stališu, struci i službi, kojoj sam se posvetio.

Predsjednik — rieč imade g. V. Dojković na osobnu primjetbu.

Nadzornik Dojković. Slavna skupštino! Iznijet ēu samo osobnu opazku. G. Kern kazao je netom, da je baš u svoje vrijeme po meni stavljenim predlogom, koji je išao, za zavedenjem posebnog novog višeg šum. državnog izpita — prvi put zanjekano i pravo bivšim križevčanom na avanziranje. — Meni se čini kao da motiv predloga izvrača hotimice tendenciju, za kojom sam predlog ide. Kasnije ēu u mom protu predlogu — kolik pomoću osnove zakona toliko pomoću obrazloženja zakona — moći da odvratim i suzbijem njekoje tvrdnje, koje je izvolio moj predgovornik iznjeti. — Uzimljem sada samo riječ, da kažem: Nijesam ja zahtjevao sposobljujući izpit samo za križevčane, nego i za visokoškolce i križevčane jer provedbom zakona onemogučilo se ovima avanziranje od X. dnevnog razreda. To je zavladalo u tadanjoj praksi a nije se moglo suzbiti. Ja sam onda želio mimo zakona, a ne suzbijanjem prakse, da se doneše zaključak, ako se kod vlade ne bude radilo po zakonu a ako se bude pravila razlika izmedju srednjo i višeškolca, onda neka svi prave taj t. z. Befähigungs-rüfung. I samo onaj, koji ga položi neka avanzira. — Ja sam to zato kazao, da se ne bi meni križevčanu podmitalo, da sam stavio onaj predlog zato, da konstatiram našu inferiornost. Ja stojim na stanovištu, ni po Križevcu ni po Beču — nego po znanju i umjeću.

Predsjednik: Molim sada gospodu, koja bi htjela uzeti k netom pročitanom predlogu g. Kerna riječ, da se izvole prijaviti. Rieč imade g. Dojković.

Nadzornik Dojković: Na predlog g. Kerna uslobodjujem se staviti sliedeći protu predlog koji ēu najprije pročitati a onda i motivirati. Moj predlog glasi:

»Da se zakon od 22. siječnja 1894. u pogledu unapredjenja srednjoškolaca, koji služuju kao šumarski tehničari u zem. šum službi, u IX. i više dnevne razrede provodi po slovu i

po duhu dotičnoga zakona, ter da se pri budućim imenovanjima sadanjim kr. kot šumari ma nespriječava unaprijedjenje u označene dnevne razrede.

Obzirom pako na žalostni materijalni i težki zvanični položaj kr. kot. šumara sada uvrštenih u XI. i X. dnevni razred kao javnih činovnika, molise visoka vlada, da već u proračunu za buduću godinu izvoli sve kr. kot. šumare uvrstiti u odnosne plaćeve razrede X. dnevnog razreda»

Predlog g. Kerna naime je fakultativne naravi. On stoji na posve protivnom stanovištu. U prvom redu stoji na reklamaciji prava onih koji su zakon utemeljili, u drugom redu zahtjeva predlog njegov i opet najodlučnije promjenu sada postojećih zakona. Ja sam proti tomu. Zakon se ne mijenja svaki dan, a ako se mijenja, on da neka se u podpunom obsegu preinači, da onda bar 15—20 godina bude mogao biti temelj stališkim odnošajima i kako to zahtjevaju interesi struke. U mjesto toga, da se putem novele zakon promijeni — imao bi se provadjeti onako, kako je i stvoren da se provodi. Imalo bi se ono, što se želi provesti putem novele t. j. da se dokine XI. dnevni razred, izvršiti tako, da se kotarski šumari iz XI. dnevnog razreda promaknu u X. dnevni razred — već i prije nego li se to pitanje faktično promjeni, — a zatim ide baš i drugi dio moga predloga.

A sada dozvolite, da se vratim i na tumačenje samoga zakona, kako ga shvaća zakonodavac. Kad je osnova zakona izradjena, prije nego je postigla sankciju, onda je u principu izrečeno bilo, da treba razlikovati dvije vrsti službenika, dvije kategorije osposobljenika: jedni visokoškolci, imadu bezuvjetno pravo doći u VII. i VI. dnevni razred, dok drugi križevčani imadu doći od XI.—VIII. To je bila tendencija osnove. To je bilo rečeno u §. 6. osnove zakona, a htjelo se je tim križevčanima osjegurati avanzma bar do VIII. dnevnog razreda.

Nu zakonodavac stvarajući onda sam zakon na temelju ove osnove, nije bio sporazuman, da budu dvije kategorije službenika, već samo jedna. Da je to istina, ja se pozivljem na obrazloženje zakonske osnove podnešenome po tadanjem saborskom izvjestitelju zastupniku Dr. Egersdorferu, koje glasi: »K tomu dolazi jošte važna okolnost, da bi se prema osnovi stvorile dvije kategorije šumarskih službenika, jedni koji bi zvani bili u kratko vrieme zapremiti najbolja mjesta, dočim bi drugi bili odsudjeni i kod najuspješnije i najrevnije službe doživotno čamiti u podredjenom zvanju bez izgleda na bolju budućnost, pa po tom i ozlovoljeni bez življeg interesa za zanimanje svoje« — i t. d. A pod konac onda obrazloženje još naročito dodaje, da će kralj. zem. vlada osobitu pažnju posvetiti i šumarskoj nastavi u zemlji, koja će se prema potrebi shodno preustrojiti obzirom na više strukovno naobraženje, koje treba šumsko tehničkom osoblju, da bude podpuno doraslo rješavanju toli važnih, obsežnih i mnogovrstnih zadaća šumarsko tehničke službe političke uprave — pak je prema tome sabor stvorio i novi paragraf 14. koji glasi: »Za vrieme od deset godina, računaju od krijenosti ovoga zakona, imati će onaj, koji želi polučiti službu u X. ili nižem činovnom razredu, dokazati, da je barem svršio nauke na kojem srednjem šumskom učilištu, te položio nakon dvogodišnje vježbe državni izpit za samostalno vodjenje šumskog gospodarstva.«

To pako imade prema odnosnom obrazloženju svaki samo tako tumačiti, ti možeš za sada i srednjoškolce namjestiti, a da ne povrediš § 1., ali nakon 10 godina onda još samo akademičare. Tim se je sabor podjedno obvezao otvoriti i akademiju — ali nije nipošto kazao, da se tim krijevčanima onemogučuje unapredjenje. Nigdje uzto ne stoji, da oni, kod oživotvorenja zakona preuzeti u službu političke uprave, ne mogu dalje od X. činovnoga razreda. Kazao je to i sam zakonodavac — gdje brani osnovu i osnutak tog § 14. riečima: „Ali za doba prelazno t. j. dok nemamo još vlastite šumarske visoke škole — predložio je odbor umetak, gdje se dozvoljava iznimka od

pravila — koja je naročito statuirana i za sve činovnike koji i do sada već služe u javnoj službi.» — Tako valja dakle onda tumačiti i ustanove §§-a 6., 7., 8. i 9. zakona, a nigdje se ne tumači, da je križevčanima spriječen prelaz u više kategorije službe.

Ja stojim s toga na temelju, da visoku vladu u obrazloženju mog napred spomenutog predloga upozorimo, da se zakon krivo upotrebljava i mi da baš na temelju postojećih zakona tražimo pravo i da se ono izvrši i prema nama.

Drugi dio moga predloga više je praktične naravi. Dok se mi borimo s vladom i saborom za naš predlog, dotle prolaze i godine, a današnji naši kotarski šumari su raja, koja ne može da dočeka bolju budućnost. Ako se visokoj vlasti dakle predoči desperatno i nedolično stanje tih službenika, i neposredno i putem sabora, moglo bi se to stanje za prvi čas i u toliko popraviti, da se svi ovi šumari promaknu redovitim putem u bolji plaćevni razred. To je eto moj predlog a sad izvolite birati.

P r e d s j e d n i k — rieč imade predlagatelj g. Kern.

N a d z o r n i k Kern : Koliko sam prisustvovao svojedobno raspravama o zahtjevu t. z. osposobljenje ispita g. Dojkovića za sve, a i po sudu, kako je o tom pisao »Šumarski list« bio sam toga uvjerenja, da se na temelju samoga zakona brani to avanziranje. Tako se i jest shvaćala vaša želja. Osposobljujući ispit tražio se za sve, ali ja ne držim, da bi ovo unapredjenje bilo nemoguće na temelju zakona. Koliko se sjećam, to je bilo i onda već rečeno, a tako se to još i danas shvaća. Da pako i križevčani jedanput dobiju ono, što imadu pravo zahtjevati, stavio sam taj predlog. Sadanjem predlogu g. Dojkovića pako kako mogu razabrati — jest želja, da zagovara i dokaže, da se već i po obstojećem zakonu križevčanima absolutno mora priznati to pravo unapredjenja. Istina to je shvaćanje svih šumara! Nu bude li visoka vlasta pristupila razglabanju toga zakona — onda će tu konačnu rieč imati ne šumari već juriste — pa je onda pitanje, hoće li i oni križevčanima to pravo

priznati ili ne Pa baš zato sam i stavio predlog, da se za onaj slučaj ako nije moguće zakon tako tumačiti — pomogne stvari bar tako, — da se doneše k zakonu odgovarajuća novela, kojom bi im se to pravo izrično priznalo.

P r e d s j e d n i k : U koliko razabirem, to se gospoda predgovornici u bitnosti u svojim težnjama slažu. — Svi smo najme složni u tom, da treba toj anomaliji odmoći, pa da društvo naše mora u tom poprimiti incijativu. Predlažem s toga -- da se sada predje na glasovanje — i to najprije prima li se prvo-bitni predlog sa obrazloženjem g. Kerna i drugova. Ona gospoda, koja su za taj predlog neka izvole dignuti ruku. — Molim sada, da ona gospoda, koja su za predlog g. Dojkovića dignu ruku. — Taj je predlog dakle jednoglasno primljen.

G. š u m a r n i k Benak, podnio je sledeći predlog (čita) : „O haračenju šuma u području drugobanskom postojavše vojne krajine, bilo je u našem društvu već ponovno raspravljanu. Sve je to medjutim ostalo bez uspjeha, a tamošnje šume se i nadalje nemilo harače. Toliko o tom predlogu sa obćenitog stanovišta. Sa posebnog stanovišta imovne obćine drugobanske pako izjaviti mije, da je jur na dugu pravomoćno dosudjenih odšteta u iznosu od 500.000 K — a ipak se te odštete već čitavi niz godina ne utjeruju. Usljed toga izgubilo je sada već i obranbeno šumarsko osoblje svaku moć i ugled u očima naroda — a da same kazne zatvora na šumskoštetnike ne uplivaju — baš niti najmanje, to mi svi znamo.

A pošto u području drugobanskom postojavše vojne krajine nalazimo izrazito bujično područje, te što tamo danas već na površje izbija i goli krš, a pošto uz to naročito i iz napred spomenutih razloga i šumske štete u tom području sve više mah preotimlju, to predlažem: da slavna skupština izvoli zaključiti, da se posebnim stručnim povjerenstvom dade po vis. kr. zem. vlasti čas prije izviditi stanje stvari, u svrhu odredaba, u pogledu budćeg gospodarenja kao i postupka sa šumama drugobanskog područja — s osobitim obzirom na

obće narodnog gospodarstveno odnošaje toga kraja, a napose, da visoka kr. zemaljska vlada već jednom odredi i što strožije utjerivanje šumarskокvarnih odšteta — i to po u tu svrhu posebno se postaviti imajućim ovrhovoditeljima.“

Pošto samog g. predlagatelja sada nejma ovdje — pitam želi li možda koji od prisutne gospode u tom predmetu rieč.

Šumarnik Slapničar: G. Benak zamolio me je, da se u njegovom odsutstvu zauzmem za taj njegov predlog. Slavna skupština, ja mislim, da već ovo njegovo obrazloženje što nam je sada pročitano, dovoljno osvjetluje žalostne, da baš desperatne šumsko gospodarske prilike u tom kraju naše domovine — pak, da je prema tomu svakako dužnost našega društva, da i ono sa svoje strane požuri u smislu predloga g. Benaka u visoke kr. zemaljske vlade, već na prošloj glavnoj skupštini stvoreni zaključak — u predmetu poduzeća shodnih mјera — da se pravo stanje stvari što prije izvidi, a prema tome i dalnja shodna odredi. Predlažem dakle, da se predlog gosp. Benaka usvoji — ter visoka kr. zemaljska vlada ponovnom predstavkom upozori na pogibelj u dalnjoj odvlaci.

Predsjednik: Prima li slavna skupština taj predlog? (Prima se.)

Predsjednik: Prelazimo dalje na raspravu predloga g. šumara M. Kovačine — te molim g. predлагаča da ih pročita, odnosno obrazloži.

Šum ar g. Kovačina: Prvi moj predlog tiče se uređenja pitanja promaknuća činovnika krajških imovnih obćina analogno propisom valjanim u tom pogledu kr. držav. šum. činovnike.

Slavna skupštino! Kako se je do sada slabo pazilo na zaslužena promaknuća šumarskih činovnika krajških imovnih obćina — a tobože sve na račun toga, da im još nije status uredjen — svakome je šumaru dobro poznato.

Bude li koji kandidat šumarstva imenovan kod koje imovne obćine vježbenikom, biti će, a i to samo, ako mu

sreća posluži, za 4—6 godina službovanja promaknut i na čast šumarskoga pristava. Nu imadę ih koji su to tek za 8—10 godina polučili. Pa ipak, i onda kada je imenovan pristavom u XI. činov. razredu (nakon 4—8 godina), on je sada tek ono, što i svaki stražmeštar sa t. z. činoničkim certifikatom. Pitam sad, kako se to slaže sa zvanjem i naobrazbom jednoga šumara? Ovo je prava ironija današnjega vijeka. Pa ako taj bivši vježbenik još i dalje tako napredovao bude, riedko će kada iiza 10 godišnjeg službovanja biti imenovan šumarom. — Redovito to traje 11—15 godina. On dakle dolazi tada u X. činovni razred tek onda, kada drugi činovnici — već stoje ili bar očekuju promaknuće u IX. dapače i VIII. činovni razred. A uza sve to — ovim mu je imenovanjem — u pravilu daljnje promaknuće skoro i nemoguće — jer samo su riedki sretnici, oni imovinski šumari, koji dožive imenovanje nadšumarom a pogotovo šumarnikom. Obično takav — kao šumar ostari — a i umre.

Istina g, 1897. uredjen bi i kod imovnih obćina neki privremeni status — nu taj je ostao tajnom — niti je objelodanjen — da bi se bar svaki onaj, koji osjeća, da mu je krivo učinjeno — bio mogao za vremena potužiti. Zato jao si ga onome, koji je onda zapostavljan.

S druge strane i opet koli ugodno je čuvstvo onoga činovnika, koji je uvjeren da mu je eksistencija osigurana zakonom i pravednošću, koje mu zajamčuju i postepeno zaslужeno promaknuće — bez borbe — i poniženja.

Gospodo! Imade danas imovinskih šumara, koji su već navršili 18—25 godina službovanja, a uvjek su još kao takovi u X. činovnom razredu, dok n. p. i kod naše državne šumske uprave, činovnici već za 12—14 godina stoje u IX, a sa 18 godina službovanja bar u VIII. činovnom razredu.

Da se dakle već i u tom pogledu zakon o t. zv. ravno-pravnosti šumarskih činovnika krajiških imovnih obćina, sa činovnicima državne šumske uprave provede, predlažem

»1. da se visok a kr. zemalj. v lada posebno m predstavkom umoli, da na temelju zakona i pravednosti uredi status šumarskih činovnika imovnih obćina;

2. da se i ti činovniči u reda radi, nakon odgovarajućeg broja službenih godina, analogno kr. drž. šumarskim činovnikom, promaknu u više činovne razrede, a i do sada za ostalim, da se to promaknuće pravednim načinom osjegura, i

3. da se X. plačevni razred za činovnike ustanovi kao najniži činovnički plačevni razred.

Predsjednik: daje riječ g. šumarniku Slapničaru: Članak 20. zakona o činovnicima imovnih obćina jasno propisuje, da beriva šumarskih činovnika krajiških imovnih obćina ne smiju biti manja od držav. šumarskih činovnika. Potakne li dakle šumarsko društvo to pitanje, onda treba samo zahtjevati da se spomenuta zakonska ustanova u cijelosti obdržaje, a prema tome valjalo bi onda i nazočnim predlogom postupati.

Predsjednik: Pošto se više nitko ne javlja za rieč, pitam prima li skupština spomenute predloge g. Kovačine (Primaju se). Prelazimo tim na drugi predlog istoga gospodina »Glede uredjenja zemaljskih lugarnica i obskrbe obćin. lugarskog osoblja«.

Šumar. g. Kovačina: (čita) Šumari imajući dnomice posla sa lug. osobljem, najteže osjećaju današnju oskudicu na valjanom i svome zvanju dorasлом lugarskom osoblju. Valjan i zvanju dorasao lugar, desna je ruka svakome šumaru, on će mu prištediti i mnogi posao i trud, dok mu loš i nedorasao lugar i opet zadaje sto briga i posala. U kratko valjan je lugar od velike vrednosti. Zalud se šumari trude oko unapređenja šum. gospodarstva, ako im šume stoje pod nadzorom i tazkom loših i zadaći nedoraslih lugara, koji će već i samim svojim neznanjem ili nemarom onemogućiti i najbolje namjere službodavca.

Danas se u nas još skoro izključivo rekrutiraju lugari, samo od samoukih kandidata. Mnogi njih tek da znade i pisati, a uz to je i danomice sve to manji broj onih ozbiljnih, treznih i voljnih ljudi, koji bi se htjeli posvećivati težkom a i pogibeljnom lugarskom zvanju svom požrtvovnosti i iskrenošću. Javljuju se često, tek ljudi bez zanimanja, u misli, da će tako najbolje proljenčariti život, ili i opet ljudi, po zanatu strastveni krivolovci, a koja ih nesretna strast onda često dovede i do zvierokradstva, a i nepoštenja u službi. Kod primanja u službu svaki se njih pokaže oduševljen po šumu i marljiv, svaki se prikazuje mudrim, ta nijednom ne stoji na čelu zapisano, kakov u istinu jest. Kontrolom pako samo se rijedko onda kasnije još i koji popravlja, a uz to je to često već i prekasno.

Skrajna je s toga nužla, da se već jednom i u nas ustroje na zemaljski trošak lugarnice, tim više, što nas iskustvo upućuje da dosadanji t. zv. privatni tečajevi toj potrebi u istinu odgovaraju a niti odgovarati mogu.

Savezno s tim osnućem lugarnica stoji onda svakako i pitanje obskrbe toga osoblja. Težkom i odgovornom zvanju lugara samo se nerado danas posvećuje ozbiljan i dovoljnim znanjem spremjan čovjek, nije li mu pri tom i sama eksistencija primjereno osjegurana. Lugar, koji oskudieva na hrani, odjeći, obući, i u obitelji, ne može sigurno ni svoje zvanje vršiti, kako to interes stvari traži.

Predlažem s toga:

1. da se visoka kr. zemalj. vlada svrsishodnom predstavkom umoli, da čas prije pristupi osnivanju toli potrebnih nam lugarnica.

2. da shodnim načinom uredi pitanje beriva lugara kod krajiških imovnih občina, analogno onim lugarskoga osoblja kr. državne šumar uprave, i to toli u pogledu beriva koli i promaknuća.

Nadzornik g. Kern. Predlaže da se ovi predlozi ustupe upravnome odboru društva, na dalje i shodno uredovanje. (Prima se).

Š u m a r g. K o v a č i n a : (Čita dalnji predlog u pogledu dokinuća službenih jamčevina kod imovnih obćina).

Slavna skupštino! Već se više godina punim pravom privigovara, da je polaganje t. zv. službovnih jamčevina, velik teret po činovničtvo krajiških imovnih obćina. Teret, koji štetno upliva naročito i na njihovo materijalno stanje. Ovi su prigovori našli izražaj i u posljednjim brojevima »Šumarskoga lista«, u člancima g. A. Ugrenovića st., u kojima se traži dokinuće uplate, a povrata jur položenih tih jamčevina, i to temeljem zakona od 2. travnja 1904. čl. VII., na temelju kojega je kr. zemalj. vlada, obustavila naredbom svojom od 12/8. 1904. br. 51294. te jamčevine i za zemaljske činovnike. I tako danas samo činovnici krajiških imovnih obćina moraju još i taj teret nositi, a sve to bez prave svrhe.

Ne ću medjutim o toj temi ovdje duljiti, jer je to i onako obće poznata i jasna stvar, već ću se jedino obazreti na onaj prigovor, skojega se navodno polaganje i povrata već položenih jamčevina nije moglo dokinuti odnosno provesti.

Zakonom od 11. srpnja 1881. o krajiškim imov. obćinama istina nomirano je i polaganje tih službovnih jamčevina po činovnicima im obćina, ali je i stodobno i §. 9. istoga zakona jasno određeno »da glede jamstvene dužnosti i glede povratka službovnih jamčevina valjaju propisi, postojeći u tom pogledu glede službovnih jamčevina državnih činovnika.«

Tim je dakle paragrafom i činovnikom kraj. imov. obćine već zajamčeno, da i za njih vrijede i glede službovnih jamčevina i njih povratka — isti oni propisi, koji i za državne činovnike — dakle je već i tim zakonom dozvoljena i obustava polaganja kao i povrata jur uplaćenih jamčevina i za imov. činovnike — pa stoga se nemože dosta osuditi — zašto se neopravdano pridržane. a po dotičnike baš i ubitačni taj propis o jamčevinama, još uvijek i to samo za činovnike krajiških imovnih obćina podržaje u krijeosti. S obzirom na to predlažem : »da slavna skupština stvori zaključak, po što

je obustava daljnog polaganja jamčevina i povratak već položenih u što kraćem vremenu, životno pitanje šumarskih činovnika krajiskih imovnih obćina — da se vis. kr. zemaljska vlada umoli, za odredbu, da polaganje tih jamčevina čas prije dokine.«

Šumarnik Močnaj, preporučujući taj predlog na prihvatanje predlaže, da se odnosna predstavka — uruči Njegov. prenzvišenosti g. banu po posebnom odaslanstvu upravnoga odbora. (Prima se)

Šumar g. Kovačina (Čita i predlaže predlog u predmetu uredjenja pitanja o dnevnicama i putnim paušalima šumar. činovnika krajiskih im. obćina.) Slavna skupštino! Raznimi naredbami vis. kr. zem. vlade, ustanovljene su putne dnevnice šumar. činovnika krajiskih imovnih obćina, za službena putovanja unutar područja imov. obćine, kao i izvan medja iste. Ove se dnevnice dijele na podpune, stegnute i paušalirane dnevnice.

1. Podpune dnevnice obredjuju se samo onda kada činovnik službuje izvan obsega imov. obćina, na udaljenost preko 16 klm. od medje imovne obćine, bio on tamo izaslan od gosp. ureda ili šumarije

2. Stegnute dnevnice obredjuju se činovnikom gosp. ureda uvijek bez razlike udaljenosti, izim slučaja zaračunanja podpunih dnevica, dočim činovniku šumarije jedino onda kada obavlja posao u obsegu šumarije ili imovne obćine koji nespada u redoviti djelokrug dotičnoga činovnika, ili izvan medje šumarije ili imovne obćine do 16 klm. udaljenosti.

U slučaju pod 1. dozvoljeno je zaračunanje kilometrine, paušal za uzdržavanje konja uživajućem činovniku od medje imovne obćine odnosno šumarije, samo za službovanje izvan redovitog djelokruga.

3. Paušalirane dnevnice samo su opredieljene za činovnike šumarija. koji uživaju putni paušal i to u takovoj mjeri, da dotičnik ima pravo na zaračunanje, kod puta preko 8 klm.

na jednu četvrtinu podpune dnevnice, a same preko 16 klm. dobije polovicu podpune dnevnice.

To su uredbe iz absolutističke dobe, kada se je možda mislilo, da bi se dotični činovnik inače obogatio. Ovo je velika nepravda. — Zar činovnik ne treba trošiti i na udaljenost izpod 8 klm. ili izpod 15 klm. baš jednakako kao i preko 8 ili 16 klm.? Prevali li pako i dva puta po 15 klm. do mjesta poslovanja, ne obzire se naredba ni malo na to. Ili zar činovnik šumarije može drugačije živjeti od onoga gosp. ureda.

Čovjek i jedan i drugi i jednake dužnosti vrše. Tako se n. p. dogodi, da izaslan činovnik gosp. ureda u bliži srez — do 8 klm. zaračuna stegnutu dnevnicu, a onaj od šumarije ništa, ma da su jedan i drugi prevalili isti put. U kakvom su nepravednom razmjerju odmjerene te dnevnice naprama ostalom činovničtvu — jasno je, dok n. pr. obć. pandur obavljač službu u mjestu dobiva odštetu od 1·60 K — to činovnik šumarije mora prevaliti 8 klm. puta, dok dobije i 1 K, 1·75 i 2 K. — Pa ipak kakav je posao jednoga i drugoga njih. Takoće bi se anomilije danas ipak već morale dokinuti. Prošla su vremena, kad si se mogao za groš šajna najesti i napiti.

S obzirom na sve to dakle predlažem: »da društveni odbor sam izradi, te visokoj kr. zemalskoj vladu podnese potanki i pravedni načrt glede zaračunanja tih putnih trškova a napose i dnevica.

Nu sad da nastavim. Šumarniku i nadšumaru gospod. uredu i upraviteljem šumarija imov. obćina, opredeljeni su još putni paušali za uzdržavanje t. z. službenih konja, od kojih su prvi po dva, odnosno po jednoga obvezan držati. I ova je naredba već odavno zastarjela. Paušal za upravitelje šumarije iznosi 700 K godišnje. Taj je mogao dostajati možda još prije 15. godina — nu danas ni za 700 for. nisi kadar uzdržati konja. Ciena krme, zobi, stelja danas su već na trostruku cienu poskočile. Stelja stoji koliko i sieno. Zob još skuplja. Gdje su pako onda još i troškovi nabave i uzdržavanje kola, konjske opreme, pokrivača, podkivanja i.t.d. A na slugu kao

da se u obće nije ni mislilo, a ipak taj sam pozoblje 400 kruna. A to sve lih radi konja. Sretan doista po tome samo onaj šumar, koji ne mora držati konja. Odredjeno je držanje konja — ali nije ujedno iztaknuto i to, odkuda ga i nabaviti. Redovito se dakle dotičnik mora zadužiti ili petljati erar, da mu dopusti kojeg erarskih lošijih konja, pa onda i opet biti u vječnom strahu za nj. A pogine li konačno takav konj ili se konačno iztroši i obnemogne — od kuda opet drugog nabaviti? Šumar niti može niti imade prilike baviti se konjogojstvom.

Sve to znači pako činovnika ne samo materijalno već dobar dio i moralno uništavati. Da se tome doskoči, valjalo bi urediti slobodne podvozne prilike, pak zato predlažem, da se *viskoj vladji* i u tom pogledu podnese predstavka, molbom da se ti t. zv. paušali za uzdržavanje konja dokinu, a odredi zaračunavanje kilometrine, uz propisane dnevnice, kako je to i za sve ostale zemaljske činovnike odredjeno».

Savjetnik g. Kuzma. Mislim, da bi se i ovoj želji moglo najsgodnije tako udovoljiti, da se i u tom pogledu šumarski činovnici krajiških imovnih obćina izjednače s onima kr. držav. erara, gdje se baš sada radi o novo uredjenju tih paušalija i dnevnicu, prema kojima će najmanja dnevница iznašati 6 K za niže činovne razrede, dočim kod viših činovnika ostaju onakove kao to su bile i dosada. A moglo bi to uzsliediti takodjer pozivom na ustanove članka 20. zakona o imovnim obćinama.

P redsjednik: Prima li skupština predloge g. Kovачine u smislu dodatka g. savjetnika Kuzme (Prima se)

Rieč imade sada g. šum. nadzornik V. Dojković da stavi predlog.

Nadzornik V. Dojković: Obzirom na to, da je materijalna i moralna eksistencija i položaj sadanjih i budućih abiturienata naše kr. šumarske akademije obezbijedjen samo onda, ako ista bude podignuta i u pogledu trajanja nauko-

vanja na istu visinu na kojoj već danas stoje ostale šumarske visoke škole u Austro-Ugarskoj monarkiji, to predlažem, da se vis. kr. zemaljska vlada umoli, da izvoli već početkom iduće godine i četvrti naukovni tečaj na kr. hrvatskoj šumarskoj akademiji oživo-tvoriti.

Držim da taj predlog ne treba još i dalje obrazlagati. Izvolite ga dakle prihvatići. (Prima se jednoglasno).

Predsjednik: Pošto dalnjih predloga nejma, pitam, želi li možda još tko riječ.

Profesor g. I. Partaš G. vlast. šumarnik Sacher poslao je ovdje dva primjerka kombiranog službenoga znaka, za nadzirače lova i lugare. Jedan veći, drugi manji, jedan za prsa, drugi za šešir. Moram reći, da su doista praktični, a uvedeni su već kod osobljega gospoštije dolnjomiholjačke, dok su oni znakovi što su danas službeno propisani nezgodni. Zato ponukan po g. Erny-u iznašam ovime predlog, da se od strane društva visoka vlada nate znakove upozori time, nebi li možda takove propisala u mjesto dosadanjih obligatornih znakova za sve lugare i nadzirače lova u zemlji. (Komad ovih stoji danas 2 krune).

Predsjednik: Primate li gospodo taj predlog? (Prima se). — Čast mije sada još konačno slavnoj skupštini prijaviti, da su nam stigli brzjavni pozdravi sliedeće gg. članova: Šum. nadzornika g. Vraničara iz Vukovara, šumara g. G. Vaca u Pissarovini te šumarskoga pristava J. Jerbića iz Otočca. (Živili!)

Pošto je time i dnevni red nazočne skupštine izcrpljen, to ju zahvaljujući gospodi na ustrajnosti i sudjelovanju — ovime proglašujem zaključenom.

LISTAK.

Družtvene viesti.

Sjednicu upravnoga odbora društva; sazvao je predsjednik društva presvetli g. Marko grof Bombeles, za dne 28. listopada. Na

dnevnom redu bijahu osim tekućih administrativnih predmeta, primo predaja družtvene imovine te provedba zaključaka prošle glavne skupštine. Potanje izvješće donjeti ćemo u slijedeem broju.

Ponovni poziv i opomena P. n. gg. koja usprkos svih dosadanjih opomena i poziva svojoj dužnosti u pogledu uplate dužne članarine još uvek u dovoljila nisu, stavljamo ovime po smislu zaključka prošle glavne skupštine do znanja, da će upravni odbor družtva s obzirom na baš ogromni iznos te dugovine — ter stim u savezu stojećim nepovoljnijm stanjem družtvene blagajne, od sve one gospode, koja svoj dug barem do polovice dužnoga iznosa najdulje do konca t. m. nebi podmirila, u interesu stvari i društva prisilno utjerati, a uz to objelodaniti i imenični izkaz dužnika. Upozorju se dakle ona gospoda, koja tim neugodnostima i zbjeci kane, da i u vlastitom interesu čas prije zadovolje svojoj dužnosti prema družtvu, koje u protivnom slučaju takodjer dalnjih obzira spram njih imati nemože i neće.

Izkaz II. o uplaćenoj članarini, podupirajućem prinosu, predbrojnini i pristojbama za dnužtvenu diplomu. Od 2. kolovoza do 30. rujna 1906. uplatiše: Fischbach Robert 10 K; Prpić Petar 10 K; Medvedović Mato 6 K; Bilinski Stanko 5 K; Perušić Andrija 12 K; Kern Ante 10 K; Zaje Karmelo pl. 10 K; Partaš Ivan 10 K; Frkić Stjepan 10 K; Kr. Šmarsko ravnateljstvo u Zagrebu, po 2 K 50 fil. za: Ružička August, Tordony Milan, Rozmanith Albert, Vasiljević Vladimir, Márton Gjuro, Boeriu Virgil, Mastich Gustav, Thuranski Bela, Brausil Makso, Kundrat Milan, Stromsky Ladislav, Urbansky Stjepan, Lahner Dragutin, Hohoss Ivan, Lajer Bela, Simonfy Akoš, Haydu Rudolf pl., Janušek Stjepan, Steller Edo, te 90 kruna u ime članarine područnog lugarskog osoblja; Medvedević Mato 2 K; Kotarska šumarija u Dvoru za lugara Nikolu Dragosavljevića 1 K; grad Križevci 20 K; Crepić Albert za sebe 6 K; a za 19 lugara zem. zajednicah 38 K; Münck Teodor 20 K; Kovačina Matej 5 K; Kesterčanek Fran 10 K; Siruček Vjenceslav 20 K; Laksar Dragutin 10 K; Kolar Martin 6 K; Lach Gustav 10 K; Fuksa W. 10 K; Benak Vinko 10 K; Kranjak Ivan 20 K; Ferenčić Stjepan 20 K; Kotarska šumarija u sv. Ivanu Žabnu u ime članarine lugarah 17 K; Stanko Bilinski 5 K; Jukić Jakov 6 K; Gospodarstveni ured Gjurgjevačke imovne občine u ime članarine lugarah 62 K; Ettinger Josip 10 K; Kadržavek Leo 10 K; Gröger Franjo 10 K; Dimitrijević Pavle 14 K; Sutlić Slavko 30 K; Grdinić Nikola 20 K; Kotarska šumarija u Vinkovcima upisnine za 2 lugara 2 K; Vlahović Ilija 10 K; Borošić Andrija 10 K; Kayser Aleksander pl. 18 K; Bönel Viktor 2 K; Ugrenović Aleksander st. 5 K; Heckner Josip

22 K; Grčević Ivan 10 K; Bauer Vjekoslav 30 K; Jakopeć Josip 10 K; Kovačina Mato 5 K; Blažić Dinko 20 K; Metlaš Jovan 20 K; Šmidinger Rikardo 20 K; Maksić Ratslav 10 K; Petrović Stevan 30 K; Koprić Andrija 10 K; Hajek Bogoslav 10 K; Močnaj Dragutin 10 K; Hlavinka Vincenc 20 K; Fuksa Vaclav 10 K; Dražić Juroslav 30 K; Lončarić Andrija 10 K; Dremil Oškar 10 K; Milutinović Sava 10 K; Krišković Mijo 10 K; Močan Mato 10 K; Kosović Bogoslav 10 K; Stubić Vjekoslav 10 K; Lončarić Vinko 40 K; Begna Hinko 20 K; Šimić Stjepan 10 K; Siruček Vjenceslav 7 K; Kollibaš Mato 30 K; Kadrižavek Leo 10 K; Brozic Slavoljub 10 K; Ogrizović Gedeon 10 K; Stanić Jovan 10 K; Pačnik Vinko 60 K; Mark Antun 10 K; Teklić Slavoljub pl. 20 K; Milković Ivan 20 K; Rukavina Rude pl. 4 K; Kopić Mato 10 K; Stojčević Tanasija 4 K; Vraničar Julio 10 K i Nenadić Gjuro 10.

Izkaz III. o uplati u Köröskemjevu prijemočnu zakladu :
Tečajem gore navedenog vremena uplatiše : Cesarić Gjuro 10 K.

Predsjedništvo društva.

Različite viesti.

Propisi za polaganje rigorosa na e. i kr visokoj školi za kulturu tla u Beču. Ministarskom naredbom od 3. srpnja 1906. (d. v. l. br. 140.) izdane su u pogledu polaganja t. zv. strogih ispita, odnosno rigorosa, na e. i kr. viskoj školi za kulturu u Beču, sledeći propisi :

§. 1. Za postignuće doktorata na visokoj školi za kulturu tla zahtjeva se predložeće znanstvene razprave i položenje strogoga ispita (rigorosa) — Svrha je tomu izpitu, da li i u kojem je stupnju kandidat stekao spodobnost za znanstveni rad — Pristup k ovome ispitu ovisi o dokazu, da je kandidat položio na temelju ministarske naredbe od 7. lipnja 1906. (D v. l. br. 117), treći državni izpit jednoga stručnih odjela na visokoj školi za kulturu tla. — Iznimni pripust takovih kandidata, koji taj dokaz pružati nemogu, može na predlog profesorskog sabora dozvoliti ministar nastave.

§. 2. Pisana ili tiskana razprava (disertacija) imade sadržavati samostalnu znanstvenu obradnju — temata, jedne na visokoj školi za kulturu tla zastupanih primjenjenih znanosti, koje stoje u neposrednom odnosu gospodarstvu, odnosno šumarstvu ili kulturnoj tehnici. — Znanstvenu radnju može nadomjestiti koji stručnim opisom i znanstvenim obrazloženjem popunjeni konstruktivni načrt, ako je pomoću takovoga osposobljenje za samostalni znanstveni rad dokazan. U pogledu ovoga konstruktivnoga načrta vrijeđe, odgovarajuće smislu ove naredbe, isti propisi koji vrijeđe glede pismene radnje.

§. 3. Radnja se imade podnijeti rektoratu. Pojave li se u pogledu pripusta radnje, prema sadržaju (§. 2. točka 1.) ili iz drugih kojih razloga dvojbe, tada imaće rektor prije zatražiti odluku proferskoga sabora — Pripuštenu radnju, ustupa rektor dvojici izvjestitelja na ocjenu, i to profesoru dotične kao i ovoj najbliže stoeće struke. — U pomanjkanju tomu zvanog profesora, može takodjer i koji drugi docenat dotične ili ovoj najbliže stoeće struke na visokoj školi za kulturu tla, biti pozvan da dotičnu radnju ocjeni. Rektor ustanovljuje za ispitanje znanvrednosti radnje stanoviti odgovarajući rok.

§. 4. Profesori (docenti) kojima je povjerena ocjena radnje, podnašaju o tom obrazloženo pismeno mnjenje, uz izjavu, imali se kandidat pripustiti strogome izpitu ili ne. — Ako se oba izvjestitelja u svojem sudu slažu, onda rektor tu njihovu izjavu proglaši kandidatu, protuslove li si pako, onda pripada odluka o pripustu kandidata profesorskomu sboru. — Ako se predložena disertacija pronadje nedovoljnom, to onda pristoji kandidatu da najbrže po izmaku od šest mjeseci, odnosno u slučaju ponovnog odpučenja po izmaku jedne godine predloži novu disertaciju. — Kandidati kojih se disertacija i po drugi puta reprobirala izključeni su od postignuća doktorata kulture tla, kao i od nostrifikacije koje u inozemstvu postignute analogne doktorske diplome (§. 14).

§ 5. Rigorozum sastoji iz ustmenog strogog izpitu, koji u pravilu nesmije vrieme od dvije ure premašiti. — Ovaj strogi izpit se imade, polazeći sa predložene radnje odnositi poglavito na onu glavnu skupinu gospodarskog, šumarskog ili kulturno-tehničkoga smjera, kojoj pripada tema disertacije, odnosno kojoj je nasrodnija. Osim toga se imade u okvir izpita uzeti još i jedna sa temom disertacije u savezu stoeća temeljna disciplina, koju si kandidat povoljno može odabrat.

Spomenute glavne skupine jesu: Kod gospodarstva: Uzgoj bilja, živinogojstvo, gospodarska uprava. Kod šumarstva: nauko-šumskoj proizvodnji, nauk o uređenju šuma, šumarsko inženjerstvo. Kod kulturne tehnike, kulturno tehnička vodogradnja, geodezija.

§ 6. Rektor predsjeda izpitnom povjerenstvu. Izpitno se povjerenstvo sastoji osim predsjednika i one dvojice izvjestitelja što su ocjenjivali disertaciju, kako već prema izpitnim rprama (§ 5.) iz još jednoga ili dvojice dainjih po rektoru opredeljenih izpitača. U pravilu imadu to biti redoviti ili izvanredni profesori iz dotičnih izpitnih predmeta ili njihovi zamjenici. U slučaju potrebe imadu se prizvati profesori najsrodnijih predmeta.

§ 7. Strogi se izpiti imadu obdržavati javno. — Prije glasovanja i odluke imade uzslediti dogovor o uspjehu izpita. Svaki član, uključivo predsjednika, očituje na temelju stečenoga nazora o ukupnom uspjehu izpita, svoje mnenje o tom, da li se imade izpit smatrati „izvrstnim uspjehom položen“, samo „položen“ ili „nepoložen“.

Zaključkom se smatra onaj rezultat, koji je zadobio većinu glasova. Kod jednakoga broja glasova — odlučuje predsjednik. Dogovor, glasanje i zaključak sledi isključenjem javnosti.

§ 8. O uspjehu strogoga izpita imade se kandidatu na zahtjev izdati po predsjedniku svjedočba.

§ 9. Bude li koji kandidat kod strogoga izpita reprobovan, onda mu povjerenstvo rok za ponovno polaganje izpita nema ustanoviti izpod trijuh mjeseca. Bude li tom prilikom ponovno reprobovan, onda je dozvoljen samo još jedan opetovni izpit, ali to ne prije izmijenica jedne godine. — U slučaju dalnje (treće) reprobacije, se kandidat od postignuća doktorata kulture tla kao i od nostrifikacije koje u inozemstvu stečene analogne diplome (§ 14.) imade za uvjek izključiti.

§ 10. Pristojba za ociju predložene radnje iznaša K 40; ona za strogi izpit K 80.— Pristojba za ociju radnje dieli se medju ocjenitelje, ona za rigorozum medju izpitače i predsjedatelja na jednake dielove. Predsjednik dobiva, ako je podjedno i stručni izpitatelj dvostruki dio. — Ovi propisi se odnaju također i na ponovno predlaganje disertacije, odnosno i na ponavljanje rigoriza.

§ 11. Pojedini pristojbeni iznosi za rigoroz po naravi svojoj su t. zv. presentativni novac, pak prema tomu pripadaju samo u slučaju zbiljne funkcije. Ako bi koji član povjerenstva bio s ma kojeg mu drago uzroka zaprečen doći, tada se imade rektor po smislu ustanova § 6 odnosno § 3. pobrinuti za zamjenu. Ako li to već nebi bilo moguće, nu obdržanje rigoriza sa ostalim članovima povjerenstva ipak moguće, onda se pristojba dieli izmedju predsjednika i prisutne izpitavače.

§ 12. Promocija sledi pod predsedanjem rektora, u prisutnosti jednoga zastupnika, odnosnom rigorizu za temelj služeće glavne skupine, po jednom redovitom profesoru (per turnum) kao promotoru u formi zavjere kandidata. Zavjera imade glasiti: „Ja obećajem svečano, da će se vazda pokazati dostoјnjim akademičkoga stupnja doktora kulture tla, ugled ove visoke škole vazda visoko cieniti i nastojati po svojim najboljim silama promicati znanost.“

§ 16. Pristojba za promociju iznaša K 60.— Od toga dobivaju rektor K 25, promotor K 20. Nadalje se od te pristojbe imade iznos od K 12 predati onoj zakladi i iz koje se troškovi izrade doktorske diplome imadu pokrивati.

§ 14. Što se tiče nostrifikacije na inostranim visokim školama stecenih doktorskih diploma, imadu se i ovde uporabiti ustanove ministarske naredbe od 6. lipnja 1850. z. v. l. br. 240.

§ 15. Ovi propisi o rigorizu stupaju u krije post početkom školske godine 1906/7.

Šumarski list Magyar Erdesz izlazeći u Ungvaru, objelodanio je takodjer smrt našega Josipa Kozareca, poprativ tu svoju viest podjedno vrlo simpatičnim te po pokojnika časnim riećima. Takodjer znak, da je ime pokojnika i van granica naše domovine i u širjim šumarskim krugovima bilo ne samo poznato već i obće poštovano.

Evrropsko šumske drveće u Japanu. Poznato je, da su napredni Japanci od Evrope poprimili običaje, kulturu i nauku, a osobito njemačku i austrijsku.

Kakov veliki upliv šumarstvo Austrije i Njemačke, koje na tako visokom stupnju stoje, u Japanu imadu, vidi se, što Japanci svake godine velik broj djaka na šumarska učilišta u gore spomenute zemlje šalju, i što su na japanskem sveučilištu nastavnici iz šumarskih disciplina šumari iz Njemačke i Austrije.

Sada su Japanci počeli takodjer i evropsko šumske drveće kultivirati, i to navlastito crnogoricu.

Veliki kompleksi japanskih šuma pokriti su crnogoričnim šumama i kulturama, no one ne uspjevaju svagdje dobro, i to ne poradi lošeg tla, već poradi loših klimatičkih prilika.

S toga su u Japanu počeli sa dobrim uspjedom kultivirati, umjesto domaćih bora (*Pinus Thunbergi* i *Pinus densiflora*), koji su uslijed loših klimatičkih prilika stradali, naše evropske borove, i to navlastito *Pinus silvestris* i *Pinus laricio* var. austr., koji vrlo dobro uspjevaju, te već i dosta velike sastojine tvore. Osim ovih četinjača kultiviraju dobrim uspjehom još i smreku. *A. K-s.*

Upliv porijetla sjemena na svojstva šumskoga drveća. Profesor Arnold Engler na tehnici u Zürichu, objelodanio je u tom predmetu nedavna u časopisu „Mitteilungen der Schweizerischen Zentralanstalt für das forstliche Versuchswesen“ na temelju po njemu izvedenih pokusa, sliedeće rezultate:

1. Šešarice od smreka uzraslih u nižjim i srednjim položajima obćenito se veće i teže, od šešarica sa planina visokih preko 1400 m. nadmorske visine, Tek u višjim položajima postaju šešarice mnogo manje.

2. Upliv nadmorske visine na težinu i klijavost neda se u našim Alpama do visine od 1400 m. dokazati.

3. Iz težine i veličine sjemena, neda se sigurno zaključiti i na klijavost dotičnoga sjemena.

4. Sjeme sa visokih položaja izgubilo je prije svoju klijavost od sjemena sa nižjih položaja.

5. Za sada još nismo u stanju, ustanoviti potrebnom sigurnosti pravo porjetlo omorikovoga sjemena.

6. Probe sjemena iz nizkih položaja, dadoše u svim nadmorskim visinama od 400—1800 metara veće i teže biljke, od sjemena iz visokih položaja.

7. Manje gorske presadnice, manje su stradale prenosom i presadnjom.

8. Toli brzo rastuće smreke sa nižjih položaja, kao što i polagano rastuće smreke sa visokogorských stojbina, prenašaju svoju specifičnu prirastnu snagu i na potomčad.

9. Stabla su kod smreka u nižjim položajima bolje razvijena, ali zato imaju i opet alpinske smreke bolje razvijeno korenje.

10. Sve vrste smreka bolje su uzrasle u nižjim pojožajima; rastućom nadmorskom visinom nazaduje ipak i opet prirast smreka iz nižjih položaja u prispodobi sa alpinskima.

11. Prema veličini i težini sjemena nestoje te razlike u prirastu unikojem vidljivom odnošaju, mjerodavna je jedino nadmorska visina i podneblje stojbine sjemenjakah.

12. Znatno važnije od težine sjemena jest poznavanje porietla i klijavosti.

13. Doba trajanja svakogodišnje prirastne perioda, kao i za vegetacionu djelatnost potrebna nuždna toplcta smreka sa visokih planina kao i onih u nižjim položajima, prelazi i na potomčad.

14. Biljke uzgojene iz sjemena smreka sa visokih položaja, stradaju u visokim položajima manje od ranih mrazova, od smreka iz nizkih položaja. Protiv kasnijim su mrazovom ipak obje jednakoučitljive.

15. Sjeme sa visokih planina, posijano u biljevištima sa nižjim položajima, daje dobar materijal takodjer i za visokogorske kulture; iz sjemena sa nižjih položaja pako neodrastu biljke, koje bi bile sposobne za velegorské kulture.

16. Ozlede i loš uzrast neprelaze na potomčad.

U pogledu sjemena od ariša pako ustanovljeno je sliedeće:

17. Sjeme sa visina od 1700 m. proizvadja biljke približno iste prirastne snage, nučim više, tim to razmerje više pada. Kod biljka sa veoma visokih položaja, prestaje prirast znatno prije.

Ariši uzgojeni iz sjemena sa nizkih položaja, rastu znatno brže.

Nejma dvojbe, da se kod ariša moraju razlikovati dve važne „klimatične odlike“, kojih se uzrasti oblik prenosa na potomčad. Granice leže po prilici kod 1700 m. Za sjetu u nižjim položajima valjalo bi sjeme sakupljati sa nižjih položaja, naravne zone ariša, i to od uspravnih liepih stabala.

Kod svih tih pokusa, izvedenih u pogledu sjetve, došao je Engler do zaključka: Uzimaj sjeme uvjek iz onakovih krajeva, koji odgovaraju stojbini, gdje će biljke i u buduće rasti, i i bar iz predjela sličnoga podnebja. Odtale onda opet sledi, da samo prirodno pomladjivanje zajamčuje najbolji način šumskoga uzgoja pojedine vrste.

Br. 3942. — 1906.

Natječaj.

U smislu naredbe kr. hrv.-slav.-dalm. zemaljske vlade, odjela za unutarnje poslove u Zagrebu od 5. listopada t. g. broj 37.916, razpisuje se ovime natječaj na mjesto protustavnika i računovodje X. činovnoga razreda kod podpisanoga ureda.

Sa ovim mjestom skopćana su sliedeća godišnja beriva:

1. plaća 2000 kruna;
2. stan u naravi, eventualno odpadajuća stanačina X. činovnog razreda.
- 3 Odšteta za deputativno zemljište 100 kruna ;
4. odšteta za izradbu i dovoz od 45 prost. metra ogrevnog drva 162 kruna.

Na beriva pod 3. i 4. imadu pravo samo natjecatelji sa izpitom za samostalno vodjenje šumarskoga gospodarstva.

Valjano obložene molbe imadu se podnjeti putem predpostavljenih ureda do 20. studenoga 1906. podpisanom uredu.

Šumsko-gospodarstveni ured ogulinske imovne občine.

U Ogulinu, 12. listopada 1906.

Knjizevna objava.

U nakladi knjižare i knjigotiskare A. Kolesara u Belovaru izašlo je netom djelo „Trgovina drvima“ u svojim podlogama, putevima i ciljevima. Trgovačko geografska studija od L. Hufnagla, centralnog ravnatelja križevskih dobara u Vlašinu.

Prijevo i za hrvatski tisak preradio Josip Aue, kotarski šumar križevačke imovne občine. Cijena 3 K.

Naručbe prima gori rečena knjižara.

Sadržaj.

XXX. redovita glavna skupština družtva. (Po stenografskim bilježkama)	417—458
Listak. Družtvene vesti: Sjednica upravnoga odbora. — Potvrda o uplaćenoj članarini. — Opomena p. n. gg. članovom dužnicima družtva.	458—460
Različite vesti: Propisi za polaganje rigorosa na c. i kr. visokoj školi za kultura tla u Beču. — „Magyar Erdesz“ o J. Kozarcu. — Europsko šumsko drveće u Japanu. — Upliv porietla sjemena na svojstva šumskog drveća	460—464
Prilog. (Lugarski viestnik): Lugarski stanovi. Piše E. E. Rumpet-Bobić. — Vidra. — Lugari zemljišnih zajednica. Piše G. Vac. — Različite vesti: Neizpitanim i privremenim lugarom i poljarom zahranjeno je nošenje pušaka. — Puškom se nije šaliti. — Upliv šuma na postanak tuče.	

